



## “Visi kopā kā bites stropā”



Foto - E.Gabranovs

**Vislabākā krustmāte.** Sanita Kalniņa no Ādažiem sestdien Bērības svētkos sumināja savu krustmeitiņu Paulu Liepiņu. Savukārt Paula atklāja, ka viņai ir vislabākā krustmāte pasaulē.

Edgars Gabranovs

**Aizvadītajā sestdienā Krišjāņu pagastā patiesi valdīja aktivitātes kā bišu stropā, turklāt katra bite un bitīte, sākot ar pateicības braucienu pa izremontēto ceļu Krišjāņi - Bērzpils, darbojās godam, tostarp neizpalika ekskluzīvas uzstāšanās jeb debijas.**

Krišjāņu pagasta kultūras dzīves organizatore Inese Kalniņa lepojas, ka tagad lielpilsētas vērts ir ceļš no Krišjāņiem līdz Bērzpiliņ: “Tāpat pie mums joprojām dzīvs ir Staburags un šodien tur notiks piecas sportiskas disciplīnas. Viss ir lieliski, kā jau trīspadsmitajā datumā pieklājas, neskatoties uz mazām ķibēlītēm.” Lūgta atklāt, vai 13-tais datums pagasta svētku “Visi kopā kā bites stropā” svinēšanai izvēlēts mērķtiecīgi, Inese atsmaidīja, atklājot, ka diemžēl ‘nē’: “Bet viss nāk uz labu. Krišjāņi īpaši ar to, ka šeit dzīvo paši labākie cilvēki. Te ir īpaša vide, īpaša aura! Mums ir gandrīz vismazākais un gandrīz visvecākais tautas namiņš, kuram novembrī svinēsīm 70 gadu jubileju. Tas nekas, ka visattālāk dzīvojam, tas nekas, ka mums ir vismazāk darbavietu – esam optimisti, lepmi un gandarīti. Nakts laikā tapa jauns duets, jo viena no dziedātājam apslīma. Koncerts neizpaliks un dziedās Sintija Velme-Pujāte un Māra

Tihomirova. To var nosaukt par nakts kopražojumu.” Sintija atklāja, ka jau sen vēlējusies dziedāt kopā ar tilžēnieti Māru: “Zinu, ka viņai ir ļoti spēcīga un noturīga balss. Vakar trīs stundu laikā tapa 13 jaunas dziesmas. Viss izdosies!” Tāpat Sintija ir pārliecināta, ka Krišjāņos dzīvo vissirsnīgākie cilvēki. “Pie visa vainīgi senči,” piebilda viņa.

Krišjāņu pagasta pārvaldes vadītāja Iveta Socka-Puisāne, uzrunājot pagasta svētku dalībniekus, uzsvēra, ka gan tuvākā, gan tālākā apkārtnē Krišjāņus apbrīno: “Arī apskauž... par mūsu kultūras daudzveidīgo dzīvi. Tas ir Ineses nopelns – Krišjāņu tautas namā viņa strādā jau 37 gadus, ir arī dramatiskā kolektīva vadītāja.” Tāpat šogad “Pagasta lepnums” atzinības pasniedza Ilonai Stepānei, Guntai Rižajai un Aldim Korklam, kuri parakstījās pagasta Goda grāmatā. I.Stepāne Krišjāņu skolā ir strādājusi kopš 1988.gada, bijusi astoņus gadus direktora vietniece un šobrīd ir Bērzpils skolas direktore. G.Riža Krišjāņu skolai veltījusi 22 darba gadus, bet pēdējos septiņus ir Tilžas vidusskolas direktore. Savukārt A.Korkls ir atbildīgs, lai pagasta teritorija vienmēr būtu sakopta.

\*Turpinājums 7.lpp.

## Īsziņas



Nākamajā  
adugunī

● **Milestība vai pienākums?**  
*Vai politiku tēli uznāk uz skatuves?*

● **“Esam vienkārši laimīgi!”**  
*Kāzu stāsts*

### Covid-19

(12. augusts)

Balvu novads – 171  
Alūksnes novads – 72  
Gulbenes novads – 281  
Ludzas novads – 140  
Rēzeknes novads – 176  
Madonas novads – 216

dekānu. 17.augustā plkst. 18.00 pateicības Sv.Mise (atvadu dievkalpojums).

### Aicina uz tikšanos

16.augustā plkst. 14.00 Skujetnieku bibliotēkā un plkst. 16.00 Lazdukalna saietā namā ikviens interesents aicināts uz tikšanos ar speciālistiem, pašvaldības vadību un deputātiem.

### Atvadu dievkalpojums

Atgādinām, ka 19.jūlijā Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis Balvu katoļu draudzes prāvestu Mārtiņu Klušu nominēja darbam Daugavpils Sv.Pētera draudzē par prāvestu un dekanāta dekānu. 17.augustā plkst. 18.00 pateicības Sv.Mise (atvadu dievkalpojums).

### Aicina Balkani

21.augustā plkst. 12.00 Šķilbēnu pagasta Balkanos Balvu novada čempionāts riteņbraukšanā. Reģistrācija no plkst.11.15. Distances garumi 0,7 – 23 km. Dalījums vecumu grupās. Pieaugušajiem (sākot ar 2003.g. dzim.) dalības maksa – EUR 5. Uzvarētājiem medaļas, diplomu, saldumi. Sīkāka informācija - P.Vancāns, tālr. 27824570.

### Samazinājies mirušo skaits

Centrālā statistikas pārvalde informē, ka šī gada sešos mēnešos reģistrēti 15 719 mirušie, kas ir par 1 294 mirušajiem jeb 7,6% mazāk nekā pagājušā gada pirmajā pusgadā, kad bija vērojams būtisks mirstības pieaugums. Samazinās arī dzimušo skaits: šogad pirmajos sešos mēnešos reģistrēto jaundzimušo skaits – 8 026 bērni – ir par 5,8% mazāks nekā 2021. gada attiecīgajā laika periodā.

Lazdukalna saieta namam – 10

## Vārds žurnālistam

Maruta Sprudzāne

Pēc 45 gadiem atkal sajūties kā vidusskolas laika jauniešiem, atcerēties jokus, palaidnības un skolotāju muļķošanu... sajūties jauniem un tādiem, kam dzīve vēl tikai priekšā un tik daudz nezīnāmā... Lai arī tikai mirklis bija mūsu klasesbiedru satikšanās, tik skaists un vērtīgs tas bija. Vismaz uz brīdi laiks apstājās, un ārēji redzamās pārvērtības nebūt nešķita svarīgas. Katram bija ko teikt, pastāstot par savu gājumu, veiksmēm un arī sev svarīgām atziņām, ko iemācījusi dzīve. Kādam aizritējuši gadu desmiti vienā darba vietā, cits jau kopš vidusskolas zinājis, ka dosies prom no Balviem un sevi pierādīs ļoti dažādos virzienos. Pārsteigums par skolas gados tik 'klusu' klasesbiedreni, kuras ģimene izaudzinājusi 12 bērnus (divi pašas). Tagad visi lieli, bet joprojām brauc pie mammas ar kuplu mazbērnu pulciņu. Pārsteigumu sagādāja arī klases audzinātāja, ne tikai mūs katru apdāvinot ar pašdarinātu dāvaniņu, bet veiksmīgi saglabātu mūsu viņai izlaidumā dāvāto pulksteniņu, kas joprojām iet. Marijai Bleivei bijām pirmie audzināmie, skolotāja ir tikai gadus desmit par mums vecāka, taču apbrīnojami enerģiska un darbīga. Un mēs jau tādi paši – čakli strādājam un, kā izskanēja sarunās, gaidām pensijas laiku, lai dotu vietu jauniešiem! Bet mūsu Aldis paliek nepārspējams ar savām idejām un prasmi uzņemt ciemiņus. Cienasti bija tik garšīgi!

## Latvijā

**Krimināllieta, kur apsūdzēts bijušais VAS "Latvijas pasts" valdes priekšsēdētājs Arnis Salnājs.** Kāda valsts akciju sabiedrības amatpersona, iespējams, atbalstīja vienas fiziskas personas noziedzīgās darbības - izkrāpt naudas līdzekļus lielā apmērā un, iespējams, veica ļaunprātīgu dienesta stāvokļa izmantošanu. Pretēji dienesta interesēm nepamatoti izveidoja amatu, pieņēma darbā un noformēja kā valsts akciju sabiedrības darbinieku kādu 1957.gadā dzimušu vīrieti, kurš faktiski savus dienesta pienākumus neveica, informēja Valsts policijā. Vīrietim tika izmaksāta darba samaksa, tajā skaitā prēmijas un kompensācijas par neizmanto to atvaļinājumu. Kopumā šim vīrietim izmaksāti 81 364 eiro.

**Konstatē viltojumus un liedz ieceļošanu.** Terehovas robežkontroles punktā svētdien konstatēts kāds Ukrainas pilsonis, kurš robežsargiem uzrādīja viltotu Ukrainas vadītāja apliecību, informē Valsts robežsardze. Svētdien ieceļošana Latvijā kopumā liegta 11 ārzemniekiem. Terehovas un Vientuļu robežkontroles punktā ieceļošana Latvijā liegta septiņiem Krievijas, vienam Ukrainas un vienam Moldovas pilsonim, jo ārzemniekiem nebija derīgas vīzas vai uzturēšanās atļaujas un diviem Moldovas pilsoņiem, jo ārzemnieki nevarēja pamatot ieceļošanas un uzturēšanās mērķi. Personas atgrieztas uz izceļošanas valsti.

**Nodokļu izmaiņas varētu pārcelt par gadu.** Sāktas sarunas par iespēju par gadu pagarināt stāšanos spēkā grozījumiem, kas skar autoratlīdzību saņēmēju nodokļu nomaksu, sacījis finanšu ministrs Jānis Reirs. "Mums ir jānošķir reālie autori no izdomātiem autoriem. Un šeit ir vajadzīga sadarbība gan ar Kultūras ministriju, gan asociācijām," sacīja Reirs.

**Jēkabpili daļa iedzīvotāju ir neizpratnē.** Pēc administratīvi teritoriālās reformas daudzām Latvijas pašvaldībām jāizstrādā jauni ģerboņi. Arī apvienotais Jēkabpils novads izstrādā jaunu simboliku, un pašvaldības piedāvātie varianti paredz par pamatu ņemt vēsturiskā Jēkabpils pilsētas ģerboņa simbolu – lūsi. Taču daļa iedzīvotāju ir neizpratnē – kur tad paliek pārējie pagasti un novadi, kas ir iekļāvušies jaunajā Jēkabpils novadā?

(no ziņu portāliem [www.delfi.lv](http://www.delfi.lv); [www.lsm.lv](http://www.lsm.lv))

# Dzirkstī svētku prieks

13.augustā Lazdukalna saieta namā apmeklētājus pulcēja svētku koncerts "Svinam kopā".

Desmit gadu jubileja saieta namam apritēja jau aizvadītā gada rudenī, bet pandēmijas dēļ svinības pārcēla uz vasaru, kad cilvēkiem prieku dāvā ne vien pasākumi, bet arī pati daba. Par jauku noskaņu svētku koncertā rūpējās gan organizatori, radot sajūtu, ka ikviens ir gaidīts, gan arī mūziķi – Andris Eriņš, Normunds Liepiņš, Māris Jefremovs, Rihards Krilovs un pašdarbnieku kolektīvi. Skanēja dziesmas, apsveikumi un laba vēlējumi. "Vislielākā dāvana ir jūsu klātbūtne, jūsu atbalsts," uzrunājot klātesošos, atzina saieta nama vadītāja Antra Leone. "Lai jums veicas, lai jums ir pašdarbnieki, lai jums ir skatītāji!" vēlēja kultūras darba speciāliste Maija Laicāne, kura kopā ar sveicieniem no Balvu novada Kultūras pārvaldes, sveicot nozīmīgā dzīves jubilejā, atveda arī Pateicības pašdarbnieku kolektīvu pārstāvjiem par Lazdukalna pagasta pozitīvas kultūrvides veidošanu – Annai Štekelei, Vijai Ločmelei, Dzintrai Kaļvai un Lūcijai Jermacānei.

Svētku pasākumā koncerta vadītāja Eva Leone un citi klātesošie, atskatoties uz nama pastāvēšanas gadiem, sumināja cilvēkus, kuri kādu dzīves posmu bija uzņēmušies saieta nama vadītāja pienākumus – Olitu Losevu, Jāni Rakstiņu, Sarmīti Akmentiņu un pašreizējo vadītāju Antru. Ar vārdiem "viņas lielākais sapnis bija, lai Lazdukalna pagastā būtu skaists nams, kur sanāk pašdarbnieki, kur kolektīvi nāk uz mēģinājumiem un uzstājas koncertos, kur uzņem dažādus māksliniekus un rīko pasākumus, deju, priecājas, un Olitai kopā ar tābriža Lazdukalna pagasta priekšsēdētāju Ēvaldu Stērneņu izdevās šo skaisto sapni sasniegt," E.Leone aicināja O.Losevu dalīties ar tā laika atmiņām. Veltot paldies vārdus cilvēkiem, kuri palīdzēja tapt saieta namam un neslēpjot aizkustinājuma asaras, Olita atzina: "Ja man kāds jautātu, kā es šodien jūtos, noteikti teiktu – laimīga un priecīga, jo redzu jūsu acis, jūsu sirdis, kas mirdz tāpat kā pirms gandrīz 11 gadiem. Iesāktais nav palicis mazāks, tas ir audzis." Saieta nama tagadējai vadītājai viņa vēlēja spēku, radošumu un izdošanos, piebilstot – lai izdotos, šī vieta ir jāmīl. J.Rakstiņš nama vadītājai vēlēja paņemt tos plusiņus, kas bijuši iepriekšējiem vadītājiem, uzsverot, ka ar Antras ienākšanu šajā darbā ir trāpīts desmitniekā, kā arī atskatījās uz mirkliem, kas pavadīti kopā ar pašdarbnieku kolektīviem, piebilstot, ka Lazdukalna pagasta kultūras dzīve ir daudz senāka par saieta namu, labas lietas ir notikušas arī iepriekš. S.Akmentiņa aicināja klātesošos apmeklēt namu arī turpmāk, kā arī vēlēja Antrai izturību, atceroties, kā pati savā pirmajā darba dienā bija nobijusies. Iedrošināja un ar labu vārdu atbalstīja viņu toreiz Vija – cilvēks, kurš vairāku gadu garumā rūpējās par skaistu un sakoptu vidi, par to, lai namā labi justos gan pašdarbnieku kolektīvi, gan ciemiņi. Sakot, ka nams ir kļuvis par otrajām mājām visiem, kuri tajā



Sveic ar skanīgu dziesmu. Benislavas etnogrāfiskajam ansamblim 10.septembrī apritēs 35 gadi, kuros daudz dziesmu izdziedāts.



Iedez salūtsvecītes svētku tortē. Ikvienam koncerta apmeklētājam bija iespēja nobaudīt saldo kārumu, kurā dzirkstošas vecītes iedezda saieta nama tagadējā un bijušie vadītāji.



Saieta nama goda atslēga. Tā pirms nepilniem 11 gadiem tika pasniegta pirmajai saieta nama vadītājai Olitai Losevai.

darbojas, ka nama lielākie dārgumi ir pašdarbnieku kolektīvi, koncerta vadītāja iepazīstināja klātesošos ar kolektīviem – garīgo dziesmu ansambli "Sonāte", Benislavas etnogrāfisko ansambli, senioru deju kopu "Tonuss" un dramatisko kolektīvu "Zibšņi". Viņi savukārt pārsteidza ar sarūpētām dāvanām, apliecinot savu izdomu, talantu un priekšnesumu burvību, kā arī izteica siltus vārdus, runājot par namu un tā darbiniekiem. "Saieta nams mums asociējas ar saules siltumu un prieku," atzina "Tonusa" dejotājas. "Jūs katrs esat ar savu rozīnīti, tīcu, ka esat šeit atstājuši daļiņu sirds un gramiņu nervu," sveicot saieta nama vadītājus,



Andris Eriņš. Mūziķis atzina, ka apvairojas, ja viņu kāds nosauc par dziedātāju: "Nekāds solists es neesmu, esmu piedziedātājs un dziesmu autors." A.Eriņš saieta nama vadītājai uzdāvināja savu dziesmu grāmatu, savukārt koncertā priecēja ne vien ar melodiskām un aizkustinošām dziesmām, bet arī stāstiem. Piemēram, statistikas datiem: "Uz vienu vīrieti pēc 70 gadiem ir septiņas sievietes. Stipri par vēlu..."

atzina Lazdukalna bibliotēkas vadītāja Līgita Kalnēja.

## Saruna

# Viņa zina – nekad nedrīkst teikt ‘nekad’!

Sanita Karavoičika

“Jau pagājis mēnesis, kopš Balvu novada svētkos tika pasniegti novada pašvaldības Atzinības raksti, bet sajūtas joprojām pacilājošas. To nemaz nevar aizmirst, jo pircēji joprojām nāk, sveic un saka labus vārdus, un tās ir ļoti pozitīvi uzlādējošas emocijas. Ar katru dienu arvien vairāk pārliecinātos, ka daru darbu, kas man patīk,” teic bērzkalniete **ĻENA KLIMOVĪČA**. Viņa saņēma apbalvojumu par profesionālu, atbildīgu un godprātīgu darbu uzņēmumā “Senda Dz”.

### Kādas sajūtas pārņēma, uzzinot par Balvu novada domes Atzinības rakstu?

-Pirmajā brīdī tas bija mulsinoši – prieks un patīkamas emocijas mijās ar bailēm, jo šis ir mans pirmais apbalvojums. Neesmu cilvēks, kuram patīk būt ļoti publiskam. Par sevi smejos, ka es kā darba zirgs - varu darīt, skriet, bet publiski iet “pa mēli” – tas nav mans, tādēļ arī tās satraukums. Patiesībā ziņu par Atzinības rakstu vispirms saņēmu no sava pircēja Raita Ķerģa, kurš pienāca pie manis un apsveica. Sākumā apjuku, jo nesapratu, par kādu apbalvojumu viņš runā. Vēlāk noskaidrojās, ka tiešām esmu nominēta. Tā, protams, bija patīkama ziņa.

### 15 gadi vienā darba vietā. Mūsdienās, kad cilvēki mēdz izmēģināt spēkus dažādās jomās, šis fakts ir ievērojams.

-Jā, 15 gadi! Nebiju aizdomājusies, ka jau tik daudz laika pagājis, jo daru to, kas man sirdij tuvs un patīk. Vienīgi, ja paraugos uz meitu, kurai bija pusotrs gadiņš, kad sāku strādāt Bērzkalnes veikalā, saprotu, ka laiks tiešām paskrējis vēja spārnēm. Toreiz veikalīņš piederēja Irēnai Liebārdei, bet viņa nolēma to pārdot mūsu Dzintriņai (*red.- Dzintrai Sprudzānei*), un tā es nokļuvu “Senda Dz”, kur strādāju joprojām.

### Atceraties, par ko saņojāt kļūt bērnībā?

-Ļoti labi atceros, ka gribēju būt šuvēja – tas ir mans hobijs joprojām. Esmu pabeigusi šuvēju profesionālo skolu Rīgā, trīs gadus tur mācījos, nostrādāju praksi, tad atbraucu uz mājām Bērzkalnē. Vēlāk strādāju ražotnē “Sarkanais Rīts” Viļākā, dzima bērni, ražotni aizvēra. Esmu bijusi arī audēja un pat bārmene. Man joprojām ļoti patīk šūt, bet ar to es nevarētu pelnīt naudu. Sašuju skaistu kleitu, cilvēks apmierināts, man prieks un vislielākais gandarījums. Bet par darbu paņemt atbilstošu samaksu es nevarētu. Tāda nu es esmu.

### Palicis prātā, kāda bija pirmā darba diena “Sendā”?

-Tas bija pirms Ziemassvētkiem, kad atnācu strādāt uz veikalu pie meitenēm. Joprojām ļoti labi atceros, kā pirmajos vakaros gāju mājās un raudāju. Domāju, šausmas, nekad mūžā neiemācišos salātus no letes tik ātri paņemt un pasniegt pircējam, kā to darīja citas kolēģes. Neiemācišos visas salātu sastāvdaļas... Bet ne par velti tas teiciens – nekad nesaki ‘nekad’. Nezinu, kad un pa kuru laiku, bet tas viss notika. Iemācījos!

### Patiesībā pārdevējs ir ļoti publiska profesija – jāsmaida arī tad, kad negribas, jābūt labā omā arī tad, kad tādas nav...

-Jā, jo tu nepieder sev. Ļoti svarīgi, kāds pircējs tev stāv pretī. Ja cilvēkam labs garastāvoklis, viss kārtībā, ja viņš atnāk uz veikalu *izlādēties*, jo tas ne tā, un šitas, ir grūtāk. Bet es nevaru un nedrīkstu pateikt visu, ko domāju. Tad labāk noklusēju, pasmaidīt, un viss...

### Piekrītat teicienam, ka klientam vienmēr taisnība?

-Mēs savā starpā ar kolēģēm parasti smejamies – klientam vienmēr ir taisnība, bet ne šajā veikalā. Tas tāds mūsu melnais humoriņš. Protams, ne vienmēr ir taisnība, bet reizēm vieglāk pieņemt kritiku, pasmaidīt, cilvēks aiziet ar labu garastāvokli un, paldies Dievam, viss ir kārtībā.

### Kāds ir mūsdienu pircējs? Jūsu veikalā ieejot, ne reizi vien esmu dzirdējusi, ka cilvēkus sauc vārdos vai mīļvārdiņos. Ir patīkami un pārņem sajūta, ka pazīstat ja ne katru, tad katru otro pircēju...

-Tā tas arī ir. Tas mūsu mazpilsētas pluss. Dažreiz, kad



Foto - no personīgā arhīva

**Godam nopelnīts.** Bērzkalniete Ļenai Klimovičai šis ir pirmais apbalvojums, ko viņa saņēmusi, līdz ar to prieks un gandarījums dubultā. Viņa atzīst, ka jūtas laimīga, jo dara to, kas patīk un sniedz gandarījumu: “Uz darbu vienmēr eju ar prieku, un tas ir ļoti svarīgi.”

cilvēks ienāk veikalā iepirkties, viņš pats nepamana, ka parasti iegādājas teju vienu un to pašu preci. Tāpēc reizēs, kad es pirmā paspēju pajautāt, vajag to vai šito, viņam lielas acis. Aptuveni zinu, ko kuram vajadzēs, un cik daudz.

### Mainās arī cilvēku iepirkšanās paradumi? Viņi ir prasīgi?

-Pircēji bijuši prasīgi visos laikos. Ja cilvēks ienāk veikalā, viņš pārsvarā zina, ko grib. Ja runājam par iepirkšanās paradumiem, tad varbūt iepriekšējos gados cilvēki nepirka tik daudz gatavā ēdiena, cik tagad. Tas tādēļ, ka pie mūsdienu dzīves dārdzības vairs nav tik lielas starpības, gatavot pašam mājās vai nopirkt ēdienu veikalā. Reizēm iegādāties cienastu mazam skaitam ciemiņu veikalā ir pat izdevīgāk.

### Kādi ir pārdevēja darba plusi un minusi?

-Visos darbos ir savi plusi un minusi. Kā man mamma agrāk teica, - nekur nav maizes bez garozas. Taču ir ļoti svarīgi, lai cilvēks dara darbu, uz kuru no rītiem nav jānāk sakostiem zobiem tikai tāpēc, ka jāpelna nauda un jābaro ģimene. Tā es nevarētu. Bet, ja dari darbu, kas tev patīk, plusu viennozīmīgi ir vairāk nekā minusi. Protams, grūtāks ir vasaras periods jeb, kā es smejos, *plaujas* laiks. Tad manas pirmās mājas ir “Senda”, otrās - istās mājas Bērzkalnē. Te jāsaka paldies manai ģimenei, ka viņi to pieciņš, jo bieži vien sanāk izvēlēties darbu, nevis viņus.

### Kas šajā profesijā ir pats patīkamākais?

-Smaidošs pircējs otrpus letei, kuš ienācis veikalā labā garastāvoklī, prot pajokot, kuram es varu pasmaidīt un atjokot, un mēs saprotam viens otru. Līdz ar to arī diena paskrien ātri.

### Gadās darbā saņemt arī komplimentus?

-Ir, protams, arī tādas reizes. Esam suminātas 8.martā, kad pircēji apsveic visas pārdevējas, arī Ziemassvētkos un citos svarīgos datumos. Taču gadās arī, kad cilvēks pajautā, kādēļ šodien tik skumīgas acis? Pircēji pamana visu - gan jaunu frizūru vai matu krāsu, gan dažkārt arī mūsu skumjas. Arī viņi mūs

pazīst.

### Vai pārdevējam savā ziņā nav jābūt arī psihologam?

-Viennozīmīgi jābūt, jo tu nevari vienkārši stāvēt un tirgot preci kā robots, bez emocijām. Tev pretī ir dzīvs cilvēks. Pircēji ir visādi, arī nevietā prasīgi. Vienu sievieti varu atļauties

nosaukt par kundzīti, bet cita tai pat laikā atcērt, - neesmu nekāda kundzīte. Vienreiz pircēja apvainojās, kad viņu automātiski nosaucu par saulīti. Atvainojos un apkalpoju tālāk. Cilvēki ļoti jājūt, jāzina, kā kuru uzrunāt.

### Nācies kādreiz nobirdināt arī kādu aizvainojuma asaru?

-Protams, ir tādas dienas bijušas, tas ir neizbēgami. Esmu pie sevis nodomājusi, - nekad vairs tādu darbu nestrādāšu, bet, kā jau iepriekš minēju – nekad nesaki nekad.

### Kas dzīvē sagādā vislielāko prieku?

-Protams, mani bērni. Vecākajai meitai Loritai ir 29 gadi, dēlam Raitim – 26, bet peciņai Līvai - 17. Ja bērniem viss forši, tad arī man ir gandarījums, bet, ja viņiem kāda sāpe, ilgi to sevi turu un pārdzīvoju līdz ar viņiem.

### Kā pavadāt brīvo laiku? Ir kāds vaļasprieks, kas palīdz atvilkt elpu no saspringtās ikdienas?

-Šūju un adu. Jau tagad gaidu ziemu, kad varēšu paņemt rokās adatas un adīt cimdus, šalles, zeķes. Vēl man ir manas mīļās puķu dobes. Jā, dažkārt liekas – atkal jāiet ravēt, bet tas sniedz gandarījumu. Vēl man ir lopi un saimniecība, tā teikt, pilna programma. Dažreiz ar vīru Juri bērni uzdāvina atpūtu divatā. Tad varam vienkārši kaut kur aizdoties un aizmirst par ikdienas rūpēm un darbiem. Divas dienas man ir pilnīgi pietiekami, jo ilgi atpūsties ir jānāk. Pagājušogad aizbraucām uz Priekuļu atpūtas centru. Ar vīru saunā bijām tikai divatā, brokastīs un vakariņās arī – tie bija labi Covid laika plusi. Diemžēl nemāku gulēt un sauļoties tāpat vien. Es sauļojos ravējot, lasot ogas vai darot citus āra darbus.

### Par ko esat pateicīga dzīvei?

-Par to, ka esmu tāda, kāda esmu. Esmu harmonijā ar sevi, un tas ir pats galvenais.

### Ja tagad būtu iespēja pateikt ‘paldies’, kam šos vārdus teiktu?

-Vispirms savai ģimenei - bērniem par sapratni, vīram par pacietību. Tad vēl paldies manām foršajām, superīgajām un saprotošajām kolēģēm, jo bez viņām es nebūtu nekas. Un mūsu kolektīva priekšplānā ir Dzintriņa. Ja nebūtu viņas, nebūtu ne šī uzņēmuma, ne kolektīva, un galu galā arī mana Atzinības raksta. Apbalvošanas pasākumā man sadāvināja divus milzīgus ziedu klēpjus – sveica ģimene, kolēģes, māsas bērni no Salaspils, radi un klienti - cilvēki, kuri nāk uz veikalu iepirkties. Saņēmu ziedus un raudāju, tajā brīdī gan emocijas sīta augstu vilni, jo sapratu, ka cilvēki man saka: “Paldies, ka tu esi!” Domāju ikvienam ir ļoti svarīgi, kad viņam pasaka ‘paldies’! Jā, es mīlu savu darbu, man patīk tas, ko daru. Redzot, ka to novērtē arī apkārtējie, protams, pārņem tikai un vienīgi patīkamas emocijas. Paldies Jums visiem!

## Zelta kāzas

## Ar pacietību un darba mīlestību

Pašā vasaras pilnbriedā tālajā 1972.gadā viņi izveidoja ģimeni, lai dzīves priecīgos un skumjajos brīžos būtu kopā. Kopš tās vasaras pagājuši 50 gadi - skaistas vasaras un ziemas, pa vienam vien aizbējuši ziedoši pavasari un ražīgi rudenī. Šovasar ANNA UN VILIJŠ ŠTEKELI radu un draugu pulkā svinēja Zelta kāzas.

## Iepazinās Olainē

Lazdukalna pagasta Mastarīga ir Annas dzimtā vieta, kur izaugusi astoņu bērnu ģimenē kopā ar māsu un sešiem brāļiem. Anna, būdama vecākā meita, agri iepazīna lauku darbus - gāja ganos, dzirdēja teļņus, ravēja bietes un palīdzēja vecākiem citos darbos. Skolas gaitas uzsāka Bērzpils vidusskolā, tad mācījās Tilžas internātskolā, bet, kad tēvu piemeklēja plaušu slimība, turpināja izglītoties Cēsu sanatorijas Meža skolā. Tur mācījās trīs gadus, pabeidza 8.klasi, iemācījās aust, šaušanas pulciņā - šaut, dejot modernās dejas, kā arī kārtību un visu, kas noderīgs dzīvē. "Kad 9.klasē atnācu uz Bērzpils vidusskolu, nepratu ne vārda latgaliski. Skolasbiedri mani kaitināja, sakot, - *čivli naej tivli, dabuosi ar pupu kivli,*" atminas lazdukalniete.

Vilijš (Anna gan saka - mans Vilis) nāk no Rēzeknes puses - Čornajas pagasta Dukstigala. Vārds dots par godu tēva draugam, pēc tautības - vācietim. Anna ar Viliju iepazīs Olainē. "Pēc Bērzpils vidusskolas beigšanas devos mācīties uz Olaines ķīmiķu skolu, bet viņš tur jau strādāja rūpnīcā par meistar. Vilis labi dejoja, skaisti abi griezām valsī. Joprojām atceros, kā viņš mani ziemā veda iepazīstināt ar saviem vecākiem, - pat tagad trīsas pārņem, iedomājoties, kā braucām no Janapolas kalna, no tik augsta vēl nekad nebiju braukusi. Vīra vecāki bija vienkārši cilvēki, pieņēma mani savā ģimenē," atminas Anna. 1971.gada beigās abi jaunieši no Olaines pārcēlās uz Lazdukalnu, kur nākamajā vasarā apprecējās. Laulību reģistrēja Lazdukalna ciema padomē, bet laulājās Kaunatas baznīcā, lai arī tajos gados nebija plaši pieņemts laulāties. Kāzas rikoja vīra pusē, ar mielastu palīdzēja arī Annas vecāki, vedēji bija ligavas krustvecāki.

## Prasme sadzīvot

Raksturi, kā stāsta Anna, abiem ar vīru ir dažādi, bet tas nav traucējis būt kopā pusgadsimtu: "Mums nebija ideāla laulības dzīve, vienkārši pratām sadzīvot. Vīram bija raksturīga strauja daba un greisirdība. Man ļoti patika strādāt kultūras jomā, bibliotēkā, organizēt pasākumus, bet, lai ģimenē valdītu satiecība, darbs bija jāpamet." Anna pievērsās lauksaimniecībai - neklātienē pabeidza lauksaimniecības tehnikumu un iestājās Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā (tagad - universitāte) Jelgavā, bet nepabeidza, jo juku laikos sovhozi beidza pastāvēt, zootehniķi vairs nevienam nebija vajadzīgi. Ilgu laiku bija bezdarbniece, izmantoja iespēju apmeklēt kursus, iegūt jaunas zināšanas, īpaši novērtējot sešus mēnešus ilgos konditoru kursus. Laikā, kad nebija darba un arī pensijas, iztikas avots bija piemājas saimniecība, kur vienmēr turētas govīs un cūkas, un Vilija hobijs - ogošana.

Lai arī vīrs neatbalstīja Annas vēlmi darboties kultūras lauciņā, toties jāva braukt uz pasākumiem, dziedāt Benislavas etnogrāfiskajā ansambli. Kad sieva brauca uz Dziesmu svētkiem ar etnogrāfisko ansambli, pats slauca govīs un gatavoja ēst. Īpaši viņam padodas zupu vārīšana, par ko Anna pārliecinājās laikā, kad pati strādāja, bet vīrs mājās sagaidīja ar siltu ēdienu.

## Centās strādāt godīgi

Vilija darba mūžs aizvadīts, strādājot par mehanizatoru, darbojoties pie tehnikas remontdarbiem, savukārt Anna strādāja gan kultūras darbā, gan lopkopībā (lopkopības brigadiere, govju kompleksa vadītāja, galvenā zootehniķe u.c.). Apmēram 10 gadus viņi strādāja Rēzeknes pusē, tad atbrauca uz Balvu rajonu, dzīvoja un strādāja Vectilžas pagastā, un tikai 2002.gadā atgriezās Annas dzimtajā Mastarīgā. "Vīra rakstura dēļ nācās mainīt vairākas darbavietas, jo priekšniecībai nepatika, ka kāds runā preti. Arī es kādreiz esmu strīdējusies ar priekšniekiem, bet par taisnību. Piemēram, kad pamanīju, ka uzskaitvede, kas izmaksāja algas, man domāto prēmiju paturēja sev. Esmu miermīlīga, bet, ja *uzkāpj uz nerva*, cīnos. Biju mācīta godīgi strādāt, piemēram, pienā neliet ūdeni. Visu mūžu esmu bijusi parasto strādnieku pusē, nekur neesmu izpatikusi priekšniekiem. Aizstāvēju darbiniekus, kad vajadzēja. Esmu



**Kāzu dienā.** Dzīvē jaunie paņēma to bagātību, ko viņiem iemācīja vecāki. "Mamma man iemācīja maizi cept, turēt kārtību mājās, atceros, kā berzām dēļu grīdu, lai būtu balta. Vīramāte iemācīja aust, gatavot dažādus gaļas un saldus ēdienus," atklāj Anna, piebilstot, ka ēst gatavošanas prasmes nodevusi tālāk saviem bērniem.

augusi lielā ģimenē, pieradusi žēlot tos, kam grūtāk. Un strādājusi kopā ar daudziem jaukiem cilvēkiem, šoziem sāks rakstīt atmiņas, savu dzīvesstāstu," apņēmības pilna saka Anna, piebilstot, ka ziemas vakari būs piemēroti arī fotogrāfiju sakārtošanai.

## Bagātība - bērni un mazbērni

Štekelu ģimenē izaudzināti četri bērni - Edgars (dzimis 1973.gadā), Aigars (1974.g.), Iveta (1978.g.) un Aivars (1985.g.). "Kad piedzimst bērni, saproti, ka jādzīvo viņu dēļ, ir jāprot atrast risinājumu ikvienai situācijai, kas rodas ģimenē," uzsver Anna. Meita Iveta un dēls Edgars dzīvo Skotijā, strādā fabrikās. Aivars dzīvo Balvos, darbojas Zemessardzē, strādā celtniecībā, prot daudzus darbus, arī cept gardas kūkas. Aigars dzīvo un saimnieko Bērzpils pagastā, tur govīs, ir bioloģiskā saimniecība. Annai un Vilijam prieks par deviņiem mazbērniem un vienu mazmazdēlu. "Bijām ciemos pie meitas Skotijā, viņai tur ir sava māja. Var teikt, ka tur ir viss, ceļi asfaltēti, bet es tur nevarētu dzīvot, jo nav tā zaļuma, kas Latvijā, teritorija ap māju neliela. Ciemos desmit dienas, šķita jau par ilgu, gribējās mājup," atklāj Anna, piebilstot, ka Iveta neplāno braukt atpakaļ uz dzimto pusi. Kad bērni bija mazi, viņa ģimenē vienmēr prata sarīkot svētkus, lai arī nebija turīgi. Vecāki priecājās, ka bērni no viņiem paņēmuši darba mīlestību, strādā un dzīvo pārticībā.

## Svētku prieks

Annai vienmēr ir patīcis organizēt, piedalīties pasākumos, būt cilvēkos, kādreiz ar izdomu vienmēr rīkoja bērnu vārda un dzimšanas dienas. Viens no viņas vaļaspriekiem bija *čigānos* iešana Ziemassvētkos, kad dziedādama kopā ar citiem brauca ar mašīnu vai zirgu, brīda kājām pa dziļu sniegu. Arī, esot pensijā, saimniece rīko jubilejas, aicina radus un draugus: "Man patīk, jau tagad domāju, kādu pasākumu organizēšu nākamgad. Šogad maijā 70 gadu jubileju nosvinēju kopā ar etnogrāfiskā ansambļa dalībniekiem un radiem. Arī Zelta kāzas gribējās svinēt, jo ir prieks, ka tik ilgi ar vīru esam kopā nodzīvojuši." Zelta kāzu svinībās dzīvesbiedrus sumināja aptuveni 45-50 ciemiņi, par muzikālo pusi svētkos gādāja etnogrāfiskā ansambļa dalībnieki, galdu saklāt saimniecei palīdzēja brāļa sieva, paša brūvētu alu atveda dēls Aigars, vakaru vadīja Iveta Uršulska. Kā nākamos svētkus Anna grib sarīkot Tokū dzimtas (no mammas puses) saietu, atzīstot, ka būs jāmeklē palīgi.

## Dzīves gudrības

Esot kopā pusgadsimtu, laulātie viens otram ir pratuši



**Pusgadsimtu kopā.** Gadi paskrējuši kā īss mirklis. Anna, kuras balsts ikdienā ir viņas Vilis, radusi pa dzīvi iet ar smaidu un sirds dāsnumu, priecējot citus ar labu vārdu un īstas saimnieces gatavotiem gardumiem. "Mana mamma bija dāsna un labsirdīga, viņu daudzi cienīja. Arī es, ja nevaru pateikt ko labu, tad sliktu nepateikšu, noklusēšu," atzīst Anna.

pielāgoties, ieklausīties, saprast un piedot, jo dzīvē nav tikai svētki un prieks. Sadzīvot vienam ar otru ir palīdzējusi pacietība un darba mīlestība, arī gudrība. "Vienmēr saku, ka laulībā gudrākais piekāpjas. Pēc dabas esmu pūce, vīrs - cīrulis. Man līdz pusnaktij patīk darboties, piemēram, rakstīt receptes. Kādreiz dzirdēju, ka ir lietas, ko otram nevaļag atklāt. Vīram nevaļag stāstīt, kas bijis jaunībā, citādi dzīvē var pārnest. Kas bijis, tas izbījis. Neesmu prasījusi arī vīram par viņa jaunības gaitām, jo tas man nav jāzina. Man bija sava jaunība, viņam - sava. Strīdu mums nav, bet, ja bijušas kādas domstarpības, tad tās pārvēršam jokā. Tagad arī viņš joko vecumā. Tas, ka citi laulātie mēdz kādu laiku nesarunāties, nav par mums. Nemaz nevarētu noturēties nerunājot, varbūt tāpēc tie 50 gadi kopā nodzīvoti," spriež Anna. Viņa vienmēr centās iesaistīties pagasta kultūras dzīvē, jo tas ienes pārmaiņas ikdienā, ir kā svaigs gaisa malks.

## Veidos puķu dārzu

Saimniecei patīk gatavot ēst, krāt ēdienu receptes un eksperimentēt virtuvē, dziedāt un audzēt puķes - tās zied un priecē no agra pavasara līdz vēlam rudenim visapkārt mājai, kur paveries, tur - rozes, lilijas, flokši, dālijas, atraitnītes, mārtiņrozes, fuksijas, petūnijas, irīsi, cinnijas... Atgriežoties tēva mājās, katru gadu ir papildinātas un paplašinātas puķu dobes, arī šogad jau izvēlēta vieta, kur veidos lielu košumdārzu, stādīs peonijas un irīsus. Puķes saimniecei iepatīkās bērībā, kad, raugoties pa virtuves logu, pavērās skats uz mammas iekopto puķu dobi. "Mastarīgā jūtami labi, šķiet, ka visi mājas stūri sargā. Ar sirdi un dvēseli jūtos piederīga šai vietai, citu nemaz nevaru iedomāties. Nekur citur negribētu būt līdz mūža galam, ne pie viena bērna. 2002.gada rudenī, kad te atgriezos, sajutu, ko biju pazaudējusi, sapratu, ka man pietrūka šīs vietas. Kādu laiku pratām izdzīvot ar vienu pensiju, tagad ir divas, jau varam arī iekrāt, remontu mājās uztaisījām. Turam gotiņu un vistas, pati cepu baltmaizi un rupjmaizi. Ja strādā un vakaros esi noguris, tad nav kad strīdēties ar otru," atklāj Anna. Laulātie priecājās par sava darba augļiem - iekoptajām puķu dobēm un izdekušos dārzenus ražu dārzā un siltumnīcā. Vilija vaļaspriekis ir ogošana un sēņošana. Saimniece neslēpj, ka viriešu darbus viņai nav nācies darīt, ar malkas sagādāšanu, zāles pļaušanu un citiem saimnieciskiem darbiem tiek galā vīrs. Viņš ir palīgs saimniecei dārza darbos un arī pie lopiem: "Agrāk mums bija sadalītas govīs, vīrs slauca savu govī, es - savu. Pie viņa govīs nevarēju pieiet, bēga prom. Tagad gribas padzīvot priekš sevis, sava prieka pēc."

Lappusi sagatavoja A.Socka

Klāt augusts – ražas laiks

# Visu naudu nepacelsi, visu ražu nesavāksi

Maruta Sprudzāne

Šisnedēļas izskaņā zemnieku saimniecībai patīkams notikums – tā atzīmēs savas darbības trīsdesmitgadi un varēs atcerēties ar to saistītos spilgtākos notikumus. Bet tikmēr darbs dzen darbu, jo ir taču augusts, ražas laiks. Laukos pilnā sparā rit labības novākšanas darbi, līdz pat vēlām vakaram ruc kombaini. Novācot šī gada ražu, jāplāno un jāgatavojas arī nākamajai sezonai.

Par šībrīža noskaņojumu laikraksts iztaujāja zemnieku saimniecību "Mežmalas" Rugāju pagastā, saņemot Kapteiņu ģimenes - Ilonas un Vilņa - atsaucību.

**Kā saimniecībai iesākusies ražas sezona? Patlaban augustā ir sauss un pat karsts laiks. Vai plānotais sakrīt ar realitāti?**

-Šogad ražas vākšanas sezona iesākusies ar labvēlīgu laiku. Jau vācam nost vasaras un ziemas kviešus un rapsi. Rapsim raža ir visai bēdīga, toties kviešu birums gan ir labs. Mūsu pusē zemes nav tik auglīgas un arī pavasara salna lika par sevi manīt, bet saimniekojam, nav ko gausties. Paralēli kulšanai notiek arī citi lauka darbi – sastrādājam zemi un sējam ziemas rapsi. Grūti vēl pateikt, vai plānotais sakrīt ar realitāti, jo darbi taču nav pabeigti, bet kā allaž – vienmēr jau gribas un gribēsies, lai viss notiek tikai labi un vēl labāk!

**Darbdienas tagad laikam ir ļoti garas. Kā plānojat darbus?**

-Darbus palīdz plānot laika apstākļi (smejas). Plānošana notiek dabiski, jo daba pati pasaka priekšā, kad ir jāsēj, kad jādarbina kombains un jāvāc raža. Pielāgojos laikam un abi kopā ģimenē arī visu saplānojam. Darbdienu ilgums atkarīgs no veicamā darba. Kad jākuļ, tad jākuļ līdz pirmajai rasei, bet kad jāsēj, jāapar, tad sākas ar saullēktu un līdz tumsai. Graudus kaltējam un vedam nodot paši. Palīgos nāk brālis Gvido un dēls Elvijs. Taču atlicinām arī laiku sev. Patik izbraukt ar motociklu, ko labprāt darām kopā ar sievu.

**Atklājiet, kas jauns ienācis jūsu saimniecībā?**

-Tehnika, ko izmantoju lauku darbam, saimniecībā ir pašiem sava. No jauna ir iegādāts traktors, kas pats stūrē, jauna arī kombinētā sējmašīna, pateicoties kurai var sēt ar minimālu augsnes apstrādi. Darbu atvieglo iegādātais miglotājs, kas automātiski nepārklāj miglojumu. Tehnikas daudzums un jaudas ir atbilstošas hektāriem, ko apstrādāju ar mērķi visu paspēt padarīt laikā. Lielākie izdevumi aiziet mēslošanai. Ir piesaistīts arī Eiropas projektu finansējums tehnikas iegādei.

Savā lauku saimniecībā galvenokārt audzējam kviešus, miežus, rapsi, auzas un pupas. Ir uzstādīti divi graudu uzglabāšanas torņi. Esmu daudzas reizes piedalījies semināros, braucis pieredzes apmaiņā uz citām lauku saimniecībām, pabijis Lauku dienās. Tā ir bijusi iespēja gūt priekšstatu par jaunāko lauksaimniecības nozarē. Ja rodas kādi jautājumi, sazinos ar agronomiem, kuri ir atsaucīgi un sniedz padomus un ieteikumus. Tā sakot, jāiet līdzī laikiem, aizvien jāizglītojas un jāuzzina kas jauns.

**Kas šosezon iepriecina, kas - skumdina?**

-Iepriecina, ka joprojām jūtos vesels, varu darboties un veiksmīgi tikt ar visu galā. Lielus nākotnes plānus gan nekaļu, jo dzīvojam saskaņā ar sevi un dabu, viss notiek laika gaitā dabīgi. Mierīgi dzīvojam, saimniekojam un priecājamies par to, kas mums ir. Skaidrs, ka visu naudu nepacelsi, visu ražu nesavāksi!

Nākotnes lielākais izaicinājums noteikti ir izdzīvot un meklēt veidus, kā pielāgoties Eiropas diktētajiem noteikumiem. Situācija šobrīd pasaulē nav iepriecinoša. Nenoteiktība un augstās izejvielu izmaksas liek domāt un rīkoties citādāk.

**Jau šomēnes saimniecībai tik patīkams notikums - apaļa gadskārta. Vai tai gatavojaties? Par ko šis fakts liek domāt?**

-Jā, 21. augustā saimniecībai būs apaļa jubileja. Man patīk tas, ko daru jau 30 gadus. Tā ir mana dzīve, mana izvēle. Noteikti vēlos šo darbu turpināt, gribu saimniekot, jo lauku saimniecība ir daļa no manis pašas. Dienas beigās ir tik labi justies, ka plānoto izdevies padarīt.

Pirms 30 gadiem, strādājot kolhozā, nodomāju – pienācis brīdis domāt plašāk, vajag kaut ko mainīt, laukos



Laiks darbam, laiks atpūtai. Kas gan tā būtu par dzīvi, ja neatrastu laiku izklaidei? Vilnim un Ilonai patīk izbraucieni ar motociklu.



Aug jaunā maiņa. Gvido kopā ar mazdēlu Emilianu, kuram ļoti patīk traktori.

citādi nevar. Cilvēkam vienmēr ir izvēle: darīt kaut ko vai arī nē. Toreiz izlēmu darīt. Protams, saimniecībā neesmu viens darītājs. Jau kopš pašiem pirmsākumiem kopā bija un vēl joprojām ir brālis Gvido. Viņam vēlos teikt vislielāko paldies, jo viņš strādā ar tik lielu atdevi, kā to darītu savā saimniecībā. Arī dēls Elvijs ir kļuvis par palīgu. Mēs strādājam visi kopā kā viens vesels. Lielu atbalstu sniedz arī sieva, kura rūpējas, lai esam paēduši un iedrošina jaunam darba cēlienam. Paldies mammai, kura sasiens apaļu un dzeltenu kā saule siera rituli, tas dod enerģiju un ir pilns sirds siltuma. Ir tik labi būt kopā ar savējiem un just atbalstu. Ir daudz kas sasniegts, gūtas uzvaras, ciesti arī zaudējumi, bijuši kāpumi un kritumi, taču es nesūdzos, jo dzīve turpinās, plānu vēl ir daudz un mēs ticam, ka varēsim tos realizēt. Jubilejā neko grandiozu gan neplānojam, bet bez tuvu cilvēku klātbūtnes, šašlika, svētku kūkas, siltas pašceptas maizītes, ko sarūpēs sieva, gan neiztiksim.



Vīru komandas spēks. Vilnis kuļ, Elvijs ved graudus, bet Gvido strādā kaltē.



Nāk jaunā raža. "Vēl jau vasara, taču saulīte lēnām dodas uz rudenāju pusi. Lēnītēm, pamazām, viltīgi piezogas rudens. Vārpas pilnbriedā un klusi sačukstas vējā, gaidot savu külējiņu. Birs labība apcirkņos," citāts no Ilonas Kapteiņas ieraksta Facebook.

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

Foto - no personīgā arhīva

## Gleznošanas plenēra atskaņās

## Pietrūkst Latvijas miera un sirsnības

Starptautiskais glezniecības plenērs "Valdis Bušs 2022" ir noslēdzies. Mākslinieces devušās katrā uz savām mājām, atstājot vietējo skatītāju vērtējumam izjustas Viļakas puses ainavas. Divu Viļakas muzeja izstāžu zālē apskatāmo darbu "Diķis vakarā" un "Niedru skaņa (veltījums Valdim Bušam)" autore ir ASV dzīvojošā latviešu māksliniece MADARA TROPA, kura neslēpj – Viļakā pavadītais laiks atkal uzjundījis ilgas pēc dzimtenes miera un cilvēku sirsnības.

Dzimusi un bērnību pavadījusi Madonas rajona Barkavā, pēc svešvalodas un mākslas studijām Madara pārcēlās uz dzīvi Meksikā, kur pavadīja 12 savas dzīves gadus. Tieši šajā Dienvidamerikas valstī latvietie uzdrīkstējās piepildīt savu sapni – kļūt par mākslinieci. Pēc Latīņamerikā augsti vērtētās Meksikas nacionālās Mākslas Universitātes absolvēšanas divu gadu laikā jaunā māksliniece paguvusi piedalīties izstādēs ne tikai Meksikā un Latvijā, bet arī Ķīnā, Krievijā un Polijā. Dzīvojot Latīņamerikā, Madara satika arī savu nākamo vīru un kopā ar viņu pārcēlās uz ASV. Tagad novadniece jau trešo gadu dzīvo nelielā ciematā Vermontas štatā, priecājoties, ka jaunās dzīvesvietas ainavas daudz neatšķiras no Latvijas, ja neskaita tālumā redzamos kalnus.

**Vai gleznošana ir Jūsu vienīgā nodarbošanās?**

-Man patīk eksperimentēt, un pašlaik tā ir gleznošana. Nedaudz izmēģinu arī keramiku, kaut gan tā nav saistīta ar manu tiešo izglītību.

**Kāpēc nolēmāt pievērsties tieši keramikai?**

-Laikam tādēļ, ka tā ir ļoti populāra rajonā, kur šobrīd dzīvojam. Gleznošanu un videomākslas performances, ko veidoju,

uztveru kā tīru mākslu, bet keramika man drīzāk ir komerciāla nodarbošanās.

**Kā Jūs aprakstītu savu gleznošanas manieri?**

-Es spēlējos ar krāsām. Ļoti patīk aizdomāties par krāsu psiholoģiju, par to, kā krāsas mūs ietekmē. Atsevišķas krāsas, piemēram, zilā vai zaļā, neeksistē. Vienmēr tās redzam saskaņā ar citām. Tā ir sava veida komunikācija, kas liek sajūst dažādas emocijas. Tā ir kā spēle.

**Kuru gleznotāju daiļrade ir ietekmējusi Jūsu mākslas uztveri?**

-Vienmēr esmu apbrīnojusi kanādiešu gleznotāja Pitera Doiga gleznas, jo mani uzrunā viņa krāsu bagātība, spēcīgā krāsu palete. Patīk redzēt drosmīgas gleznas, kas konfrontē, uzrunā skatītājus. Cienu arī vācu gleznotāja Anselma Kifera mākslu, kurš gleznām pievieno no dabas nākušus organiskus materiālus, piemēram, pelnus. Viņa gleznās visam ir metafiziska nozīme. Jo šis mākslinieks uz ainavu skatās nevis kā uz bildi, ko redzam, bet vēsturisku vietu, kas apvieno daudzu paaudžu pieredzi un informāciju. Viņš daudz pievērsies Otrā pasaules kara tematikai, atainojot, piemēram, masu kapus, mirušus karavīrus. Viņa gleznās jūtama dziļa noskaņa.

**Laikam Jūsu mājās visas sienas klātas ar gleznām?**

-Ir diezgan daudz, bet no tām regulāri atbrīvojos – pārdodu un pat sadedzinu.

**Esat ražīga māksliniece?**

-Kā kurā periodā. Nav tā, ka visu laiku gleznoju, jo man tas nešķiet radoši. Ir vajadzīgs kāds notikums, kāda vēsturiska nozīme. Esmu gleznojusi, piemēram, alas ar primitīvajiem zīmējumiem uz sienām. Ļoti interesanti, ka šeit, Viļakā, cilvēku apmetnes bijušas jau pirms diviem tūkstošiem gadu, vēl pirms mūsu ēras. Tātad šajā telpā ir ļoti daudz informācijas, kas vienkārši ir jāsameklē un jānolasa. Man ir



Plenēra noslēgumā. Madara atklāj, ka Viļakas muzeja izstāžu zālē apskatāmās gleznas (viena foto) ir tapušas, klausoties mūziku un ezera niedru skaņās.

Foto - I.Tušinska

svarīgi, lai gleznošanai ir kaut kāda jēga, lai tā nav kā ikdienas darbs.

**Plenēra "Valdis Bušs 2022" laikā gleznojāt, klausoties mūziku. Kurš ir Jūsu iecienītākais mūzikas žanrs?**

-Patīk klasiskā mūzika. Taču varu klausīties visu kaut ko. Vienmēr patīcis iepazīt kaut ko jaunu. Labprāt klausos folk mūziku, meditācijas, eksperimentālo mūziku.

**Kas ir vērtīgākais, ko ieguvāt, piedaloties starptautiskajā glezniecības plenērā "Valdis Bušs 2022"?**

-Daudz tuvāk esmu iepazīsusi Valda Buša darbus. Sākumā man tie īsti nepatika, bet, izskatījusi visas viņa grāmatas un publikācijas, iepazīsusi tuvāk mākslinieka gleznas, sapratu, ka man tās ļoti patīk. Ir idejas, ko nākotnē no viņa noteikti aizņemšos. Tāpat ir veselīgi dalīties radošajos procesos ar citiem māksliniekiem. Ceru, ka uzturēsim kontaktus ar pārējām plenēra dalībniecēm. Jau esam iepļānojušas visas

kopā pieteikties kādam citam pasākumam.

**Ko darāt no gleznošanas brīvajā laikā?**

-Ar prieku kopju savu dārzu – audzēju puķes un to, ko var apēst – tomātus, salātus, augus tējai...

**Mīlestība uz dārza darbiem laikam iedzimta visiem latviešiem...**

-Jā. Esmu to mantojusi no mammas. Viņai te, Latvijā, vienmēr ir bijis dārzs, kurā auga gan puķes, gan dārzeņi. Šī aizrašanās, protams, nāk no Latvijas, jo Amerikā reti kurš jaunietis zina, ko iesākt ar dārzu.

**Vai bieži cemojaties Latvijā?**

-Nē. Pēdējo reizi te biju pirms četriem gadiem. Mamma jau ir viņšaulē, bet Latvijā dzīvo tēti, vecmamma, māsa un brālis. Sapņoju kādā brīdī atgriezties Latvijā, ja būs tāda iespēja, jo man šeit ļoti patīk. Tieši šī plenēra laikā sajutu, cik ļoti man pietrūkst Latvijas, cilvēku sirsnības un patiesuma, kultūras, dabas, enerģijas un miera.

## Jauniešu saliedēšanās aktivitāte

## Izturības un sadarbības spēju pārbaude

Aizvadītajā nedēļā, izbaudot vasaras pēdējo, bet ne mazāk silto un saulaino mēnesi, 20 skolas vecuma balvenieši kopā ar Balvu novada Bērnu un jauniešu centra (BNBJC) darbiniecēm devās laivu braucienā ar kajakiem pa Pededzes upi. Jau trešo reizi aktivitātes "Turi buru" dalībnieki ar lielu prieku pārbaudīja savas airēšanas un dažādu šķēršļu pārvarēšanas iemaņas, laivojot Latvijas upēs. Turklāt brauciens izrādījās ne tikai fizisko, bet arī sadarbības spēju pārbaude.

Kā atzīst BNBJC jaunatnes darbiniece Gunita Mincāne, laivošana ir lielisks veids kā saliedēt jauniešus, veidojot komandas garu: "Šādā braucienā vienam otru ir jāatbalsta, jāpalīdz pārvarēt šķēršļus. Un šoreiz Pededze pēc lietavām sagādāja ne mazums grūtību. Braucām arī nedaudz garāku trasi, nekā iepriekš. Turklāt iepļānot maršrutu nebija vienkārši, nezinot cik izturīgi un sadarboties spējīgi jaunieši dosies ceļā. Nezinājām, cik fiziski spēcīgi viņi būs, jo airēšana ir grūts darbs. Turklāt, divatā sēžot laivā, jāmeklē sadarbības, sarunāt, kā tikt galā dažādās situācijās. Nereti braukšana kajakā ir arī draudzības pārbaude."

Startējusi no Litenes, pārvarot upes sagādātos izaicinājumus un izbaudot dabas skatus, jaunieši ceļā pavadīja trīs stundas. Arī pārgājiens līdz autobusam pēc finiša izvērtās par īstu piedzīvojumu ar kopīgu dziedāšanu un jautrām sarunām. Neskatoties uz to, ka nākamajā dienā nedaudz sāpēja rokas, laivu brauciena dalībnieki pauda sajūsmu par izmantoto izdevību.

15-gadīgā Alina Žogota, kura šādā piedzīvojumā piedalījās pirmo reizi, neslēpa, ka tas bija forši: "Nebija pārāk liela straume, bija mierīgi un skaisti." Sadarbīties ar laivas komandas biedreni Sindiju Saidi, meitenes nolēma būt

visātrākās un visu ceļu noturēja līderību. "Grūtākais bija tikt pāri šķēršļiem - Pededzē sakritušajiem kokiem, kuriem nācās rāpties pāri," stāsta meitene, piebilstot, ka palaimējās ne reizi neizkrist no laivas. Vislielāko prieku Alīnai sagādāja jautrā, saliedētā ceļabiedru kompānija: "Ar šādu kompāniju būtu gatava doties jebkurā braucienā arī turpmāk."

Šovasar Alīna pavadījusi daudz laika kopā ar draugiem, bet augusta vidū gaidāms vēl viens liels piedzīvojums – brauciens uz Slovēniju. "Kopā ar draugiem pabraukājām arī pa Latviju, jo esam spontāna kompānija. Nereti aizbraucam uz citām pilsētām, lai paskatītos, kas tur interesants. Apmeklējām visas iespējamās zaļumballes. Bijām festivālā "Lampa". Kur paspējām, tur gājām. Šī vasara bija ļoti forša," priecājas jauniene. Skolu brīvlaiku Alīna pavadīja ne tikai izpriešanās, bet arī strādāja – palīdzēja ravēšanas darbos lauku saimniecībā. Savukārt nopelnīto viņa iepļānojuši iztērēt, iepērkoties apģērbu veikalos.

Turpretim 17-gadīgajam Ralfam Kukulim šis bija otrais laivu brauciens, un abas reizes bijušas vienlīdz lieliskas. "Vienīgi pagājušajā vasarā bija nedaudz siltāks laiks, tādēļ bija patīkamāk atrasties ūdenī," piebilst jauniētis. Savukārt visgrūtāk izrādījies vadīt kajaku, kas nemitīgi slidējis uz labo pusi. "Visu laiku vajadzēja manevrēt, lai to noturētu taisni," skaidro puisis. Tomēr, sadarbojoties ar draugu Maksu, viņiem veiksmīgi izdevās tikt galā ar visām grūtībām. Abiem prieku sagādāja arī iespēja parunāties un izbaudīt skaistos dabas skatus.

Lai gan laiks lielākoties aizritēja, strādājot dažādus darbus, Ralfam šovasar netrūka arī piedzīvojumu: "Apmeklēju novada svētkus, biju aizbraucis pie radiem uz Valmieru. Tomēr pārsvarā strādāju." Puisis pagaidām vēl domā, kā iztērēt vasarā nopelnīto, taču visdrīzāk šo naudu izmantos



Neiztika bez grūtībām. Lielākie šķēršļi, kuru pārvarēšanā nācās izmantot gan fiziskās, gan prāta un sadarbības spējas, bija upē sakritušie koki.

Foto - no personīgā arhīva

autovadītāja apliecības iegūšanai. Ralfam šis bija pēdējais skolas brīvlaiks, jo nākamvasar viņu gaida citi, jau studiju laika piedzīvojumi.

Jauniešu centra darbinieces atklāj, ka šī nebija pēdējā šīs vasaras aktivitāte, jo augustā divas jauniešu grupas dosies "Erasmus +" projektu apmaiņas braucienos uz Slovēniju. Savukārt pirms jaunā mācību gada sākuma, centrā varēs izbaudīt pēdējo brīvlaika atvadu 'tusiņu', kurā dalīties piedzīvojumu stāstos un atmiņās par šovasar piedzīvoto.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

## Krišjāņu pagasta svētki

\*Sākums 1.lpp.



**Lieliskais četrinieks.** Saņemot apsveikumus, nominācijas "Pagasta lepnums" saņēmēji Gunta Rižā, Aldis Korklis, Inese Kalniņa un Ilona Stepāne atbildi parādā nepalika. Viņi pagastam dāvāja hortenzijas, uzsverot, ka vēlas ieviest jaunu tradīciju, lai ik gadu atzinību saņēmēji dzimtajai vietai atstāj kaut ko paliekošu. "Šūpoļu laukums lai papildinās ar skaistumu," vēlēja viņi.



**Gaviļnieki.** Bērības svētkos šogad sumināja septiņus bērnus.



**Pirmā debija.** Pagasta svētkos pirmo reizi uzstājās jaunizveidotā Krišjāņu pagasta folkloras kopa Sintijas Vēlmes-Pujātes vadībā.



**Pateicības braucienā.** Autovadītāja Ieva Martuzāne no Krišjāņiem neslēpa gandarījumu, ka beidzot var braukt bez putekļu mākoņiem: "Arī uz Tilžu ceļš ir jāsakārto."

## Kurus pieminekļus demontēs Balvu novadā?

# Demontēs trīs padomju režīmu slavinošus objektus

Ingrīda Zinkovska

**Šā gada 5.augustā izdots Balvu novada pašvaldības rīkojums "Par padomju un nacistisko režīmu slavinošo objektu demontāžu Balvu novadā". Rīkojumā paredzēts, ka Balvu novadā demontējami trīs objekti, - divi Baltinavas pagastu teritorijā un viens Balvos.**

Saistībā ar Krievijas iebrukumu Ukrainā, agresiju un totalitāru režīmu slavinošu objektu atrašanos Latvijas teritorijā vēl pēc valsts neatkarības atjaunošanas, Ministru kabinets šā gada 14.jūlijā pieņēma noteikumus Nr.448 "Latvijas Republikas teritorijā esošo demontējamo padomju un nacistisko režīmu slavinošo objektu saraksts." Visi objekti tiek demontēti pēc likumdevēja gribas, kas skaidri pasaka, ka ir jāiznīcina objekti, kas slavina karus vai totalitāros režīmus. Padomju režīmu slavinošo objektu demontāža jāveic līdz šā gada 15.novembrim un to darīt ir pienākums pašvaldībai, kuras teritorijā objekts atrodas.

Publiskajā ārtelpā, publiskajā būvē vai publiskas personas iekšējā (izņemot akreditētus muzejus) aizliegts eksponēt pieminekļus, piemiņas zīmes, piemiņas plāksnes, piemiņas vietas, arhitektoniskus vai mākslinieciskus veidojumus un citus objektus, kas izvietoti Latvijas teritorijā kopš 1940.gada un atbilst vismaz vienam no šādiem kritērijiem, - slavina PSRS vai nacistiskās Vācijas okupācijas varu, ar to saistītu notikumu vai personu; slavina totalitārismu, vardarbību, militāru agresiju, karu un kara ideoloģiju; ietver padomju varas vai nacisma simbolus.

Pašvaldības izpilddirektora rīkojumā noteiktas veicamās darbības, atbildīgie darbi un termiņi. Piemēram, Baltinavas muzeja vadītājam ANTRAI KEIŠAI veikt vienkāršotu Sarkanās armijas partizānu mītnes vietas Baltinavas pagastā un pieminekļa Baltinavas pagasta centrā fotofiksāciju, apkopot informāciju par objektu atrašanās vietu, noskaidrot objektu celšanas vai uzstādīšanas laiku, objekta autoru. Līdzīgi pienākumi, uzņemoties arī kontaktpersonas pienākumus sarkano partizānu pieminekļa skenēšanai Balvu skvērā, jāveic arī Balvu novada muzeja vadītājam IVETAJ SUPEI. Viņai turklāt digitālā formā nepieciešams iesniegt Latvijas okupācijas muzejam apkopoto informāciju.



Foto - I.Zinkovska

jāsagatavo un jāsniedz līdz 22.augustam, bet ir parādījusies jauna informācija par to, ka pieminekļa postamentā it kā varētu būt iebūvēti akmeņi no padomju varas saspridzinātā, tautā tā sauktā Staņislava pirminekļa. "Tādēļ būtu lūgums atsaukties iedzīvotājiem, kas par to kaut ko varētu zināt. Esmu arī uzrakstījis vēstuli bijušajai Balvu pilsētas izpilddomnieces priekšsēdētājai Zelmāi Šulcei, kura tagad dzīvo Liepājā," viņa pastāstīja.

### lestājās jau sen

Viens no iedzīvotājiem zināmākajiem padomju režīmu slavinošajiem objektiem, kas saglabāties līdz mūsu dienām, noteikti ir piemineklis Lielā Tēvijas kara partizāniem Balvu pilsētas skvērā. Vēsturnieces IRĒNAS ŠAICĀNES grāmatā "Balvi – pilsēta ezeru krastos" teikts, lūk, kas: "Balvos jau sen vairs nebija pieminekļa Latgales partizānu pulka kritušajiem karavīriem, bet 1961.gada 11.jūnijā (svētdien) plkst.14.00 tika atklāts šūnakmeņi veidotais piemineklis padomju partizāniem, kas cīnījušies pret vācu iebrucējiem Lielā Tēvijas kara laikā (1941.-1945.), kā Otro Pasaules karu PSRS teritorijā dēvēja Padomju Savienībā. Pieminekļa autori, - arhitekts A. Holcmanis un tēlnieks L. Kristovskis. Laika gaitā burti kļuva neizlasāmi, daži pat nokrita, tāpēc 21.gadsimta sākumā parādījās vairāki viedokļi par to, cik labi vai slikti 2004.gadā atjaunotajā pilsētas skvērā izskatās šis piemineklis. 2004.gadā ar pilsētas domes gādību atjaunoja

pieminekļa pamatus, bet 2006.gada rudenī pirms valsts svētkiem "SAN – TEX" strādnieki notīrīja sūnas no Lielā Tēvijas kara partizānu pieminekļa pilsētas skvērā, tika atjaunoti arī uzraksti, jo burtu izgatavošanas līdzekļus piešķīra Krievijas vēstniecība, atjaunoja arī akmens plāksnes." Tiklāt vēsture. Taču, raugoties no šodienas skatupunkta, atliek tikai pabrīnīties, cik ilgi pilsētnieki gulējuši snaudā, pat Atmodas gados, kad tika nogāzts tāds varens vīrs kā Ļeņins.

Runājot par Balvu vēsturi un konkrēto pieminekli, I.Šaicāne pastāstīja, ka viņas dēls nesen atcerējies, ka Atmodas gados, vēl būdams puīselis, kopā ar gados vecākiem draugiem gājuši uz rotaļlietu un rakstāmpiederumu veikalu, lai nopirktu tinti un aplietu pieminekli. Pusaudži jau tad saprata, ka šim piemineklim Latvijā nav vietas, bet pieaugušie to uzdrošinājās skaļi pateikt tikai tagad. Lai gan par partizānu pieminekļa demontāžu pēc skvēra atjaunošanas kaismīgu diskusiju iesāka jau bijušais Balvu katoļu draudzes prāvests, tagad jau netaisnais Jānis Bārtulis.

\*Turpinājums 9.lpp.

## Skauhrs ukraiņu stāsts

## Ģimene pieņēma lēmumu - jābēg prom no dzimtenes

**Grūti iedomāties, kā jūtas cilvēks, kad ierastie komfortablie dzīves apstākļi – darbs, mājas, saziņa ar draugiem, izklaide - tas viss vienā brīdī vienkārši pazūd. Nekā no tā, kas bija tik pierasts, vairs nav. Un jāpieņem lēmums, palikt un tikt pakļautiem nāves briesmām kara apstākļos, vai bēgt. Atstāt māju un visu iedzīvi sapakot somās, ko ielikt mašīnas bagāžā. Ar OKSANU BEZUGLAJU, kurai ir 52 gadi, jūlijā sarunājos Tilžā, kur skolas internātā patvērumu no kara dzimtenē Ukrainā jūlijā bija atraduši vairāk nekā sešdesmit cilvēki.**

## Sāp sirds - par visu jārūnā pagātnes formā

Oksana ir inteliģenta ukrainiete, kura sarunas sākumā atvainojas, ka jārūnā krievu valodā, jo tā "tagad griež ausīs un spiež sirdi". Un sarunas laikā vairākkārt pieklust, lai apturētu asaras, kuras tā vien laužas ārā. Nav gan jābrīnās, ja par visu, kas bija dzimtene un mājas, tagad jārūnā pagātnes formā... Viņa ar ģimeni dzīvoja Hersonas apgabala Kahovkā, pilsētā Ukrainas dienvidos, kas atrodas Kahovkas ūdenskrātuves kreisajā krastā, 9 kilometrus augšpus Kahovkas HES aizsprostam, bet no Hersonas centra to šķir 90 kilometri.

## Dzīve bija sakārtota un mierīga

"Mēs dzīvojām savā mājā Dņepras kreisajā krastā, ļoti skaistā vietā. Mākslīgi radītā Kahovkas ūdenskrātuve, kur piecdesmitajos gados uzbūvēja HES, mums šķita kā jūra. Daba - skaista un bagātīga, apstākļi tik labvēlīgi, lai ražu novāktu divas reizes gadā. Piemēram, kartupeļus arī mēs stādījām divreiz, auga persiki kā Krimā, čerešņa. Tur aug tā sauktie Hersonas arbūzi, kurus iecienījuši visā Ukrainā, un tos eksportē arī uz ārzemēm," atklāj Oksana. Viņa palepojas, ka dēls Aleksandrs, kuram šobrīd 31 gads, pabeidzis starptautisko Poltavas Valsts medicīnas un zobārstniecības akadēmiju, un šobrīd jau astoņus gadus ir ārsts stomatologs -ortopēds. "Viņš strādāja pilsētā Novaja Kahovka, kas ir turpat netālu. Dēlam ar ģimeni, sievu Janu un meitiņu Polinu bija savs dzīvoklis, man - māja. Dzīve bija nostabilizējusies un mierīga... Lai gan bija arī ļoti sāpīgs brīdis - vīrs slimoja, un pirms četriem gadiem nomira," pieklust Oksana. Viņa pastāsta, ka Ukrainas dienvidos un austrumos dzīvo daudz krievvalodīgo, taču visi tāpat ir tās vietas, kur dzīvo, patrioti. Veidojas partizānu kustība, izliek uzsaukumu lapiņas, paceļ ukraiņu karogus, - pret krievu agresoriem cīnās kā prot. "Mūs ne no kā nevajadzēja atbrīvot! Ne no kā!" pārliecinoši saka Oksana.

Pēc izglītības Oksana ir pedagoģe, strādāja skolā par sākumskolas skolotāju, bet pēdējos gados no darba aizgāja, jo gribēja palīdzēt dēlam iegūt augstāko izglītību, tāpēc abi ar vīru pirms desmit gadiem uzsāka savu privāto biznesu: "Mēs audzējām cukus un pārdevām tirgū, jo algas skolā nebija tik lielas, lai varētu apmaksāt dēla studijas universitātē."

## Bombardēt sāka piecos no rīta

Pienāca 24. februāra rīts ar ziņu - sācies karš. Kahovkas piepilsētā bija ukraiņu kara daļa, kura aizsargāja HES. "Mūs sāka bombardēt piecos no rīta... Pamodāties no milzīga trokšņa. Viena lieta ir to murgu skatīties pa televizoru, sēžot siltā istabā mikstā dīvānā, bet pavisam cita, dzirdēt pašam un apjēgt, ka viss ir realitātē. Tas bija šausmīgi! Ļoti zemu sāka lidot lidmašīnas - iznīcinātāji, arī helikopteri. Likās, ka pat pilots redzams. Dēla saimnieks piezvanīja, lai uz darbu nebrauc, lai paliek mājās. Ja bombardēšana sākās ap pieciem, jau pēc četrām stundām krievi pilnībā ieņēma blakus esošo pilsētu Novaja Kahovka," valdot asaras, atceras Oksana.

## Aizej gulēt un nezini, vai rītā būsi dzīvs

Divus mēnešus padzīvojuši krievu okupācijā, ģimene pieņēma lēmumu bēgt, un 30.aprīlī ar savu mašīnu ieradās Latvijā, Tilžā. Oksanas dēls Aleksandrs dzimtenē vēl meklēja iespējas, kur un kā strādāt, lai pabeigtu iesāktos darbus, jo darba ētika bija svarīgāka - neatstāsi cilvēkus bez zobiem, kurus viņi sākuši protezēt vai labot. "Sāka trūkt ne tikai stomatoloģijas materiālu, bet arī medikamentu, bet - kā bez tiem ārstēsi, kā strādāsi? Kad sākās okupācija, slēdza ceļus, un neko no citas Ukrainas daļas mums vairs nevarēja atsūtīt. Tie bija tikai trīs tilti, kas savienoja mūs ar tobrīd vēl neieņemto Ukrainas daļu, un jau deviņos no rīta uz visiem tiltiem stāvēja krievu tanki, kara tehnika. Viņi noņēma un nometa Ukrainas

karogus, uzlika Krievijas karogus kā zīmi, ka šī vieta jau ir iekarota. Tie cilvēki, kuri ātrumā centās bēgt, iekļuva ložu un bruņutehnikas ielenkumā. Zīnu ģimeni, kur bēga vectēvs, vecmamma, māmiņa ar vienu bērnu uz rokām, otru līdz desmit gadiem - visi gāja bojā. Šāva uz cilvēkiem, mašīnām... Visos centās iedvest bailes, un šausmas bija patiesas... Mēs tiešām pirmās divas nedēļas negājām ārā no mājas, pat ne pēc maizes. Sēdējām pagrabstāvā, ar kaimiņiem dalījām to, kas kuram bija. Uz leju aiznesām visus matračus, tur gulējām un dzīvojām. Tieši mums pāri gāja frontes līnija. Vieni uzbruka, otri aizstāvējās, šāviņu troksnis bija nepārtraukts. Paldies Dievam, frontes līnija novirzījās sāpus un vietā, kur mēs dzīvojām, mājas necieta," atceras Oksana. Viņa pieklust, bilstot, ka ne izstāstīt, ne aprakstīt nevar tās šausmas, kad tu aizej gulēt un nezini, kad un kur kritīs un sprāgs nākošais lādiņš. Un, vai rītā vēl būsi dzīvs...

## Izpirka zāles, produktus, atslēdza internetu

Tā viņi dzīvoja divus mēnešus, cerot, ka situācija mainīsies. Pirmajā mēnesī vēl rādīja Ukrainas televīzija, vēl bija mobilie sakari, lai varētu sazināties ar kolēģiem, radiem un draugiem, uzzināt, kā viņiem klājas, ko viņi par to visu domā, kādas kaujas un kur notiek. Zināt, kādi ciemati ieņemti, kuri vēl ir brīvi, kur ir drošāki ceļi, ja vēlētos bēgt. "Tad sapratām, ka karš var ievilkties, ka tas ir ļoti, ļoti nopietni. Salīdzināt mūsu armijas un krievu armijas spēkus bija tāpat kā salīdzināt zemi ar debesīm. Lai kādu varonību arī izrādīja gan ukraiņu armija, gan visi vienkāršie cilvēki, - tas bija nepietiekoši. Protams, aizstāvējās, cik un kā spēja, bet... Tad pazuda medikamenti, jo cilvēkos sākās panika, un viņi izpirka visus aptieku plauktus. Viss tukšs! Ikdienā mēs neievērojam, cik daudziem no mums zāles ir nepieciešamas ikdienā, - tie ir vēža slimnieki, no insulīna atkarīgie, hipertoniķi un citu slimību skartie. Arī man pēc vīra nāves bija mikro insults un katru dienu vajadzēja konkrētas zāles, lai tas neatkārtotos. Turklāt pāri visam vēl bija kovids... Arī ārsti pie cilvēkiem nevarēja aizbraukt, un ko gan lai viņi izdara, ja nav medikamentu? Krievi bloķēja visas humānās palīdzības kravas. Mums padeva vēsti, mēs zinājām, ka otrpus Dņepras mašīnas stāv, bet tās nelaiž pilsētā. Arī veikalos pazuda visi produkti, cenas salēca debesīs. Cukura kilograms no 20 grivnām uzkāpa līdz pat 70-80 grivnām, Taču Ukraina savus cilvēkus neaizmīrsa, uz bankas kartes vēl nāca naudas pārskaitījumi, tikai cilvēki tos nevarēja izņemt, atslēdza internetu," detalizēti situāciju savā dzīves vietā raksturo Oksana.

## Situācija tikai pasliktinājās

Oksanas dēlam Aleksandram, lai tiktu uz darbavietu, pa ceļam vajadzēja apstāties katrā postenī, kur krievi pārbaudīja pases, uzdeva jautājumus, kurp un kāpēc dodas. Bija gadījumi, kad cilvēki izbrauca uz darbu un neatgriezās, un neviens nezina, kur viņi palika. Ciematos rikoja reidus, māju durvīm vajadzēja būt atvērtām. Ja tā nebija, krievi tās varēja uzlauzt.

Labi vismaz, ka mājās Oksanai tobrīd vēl bija elektrība un gāze, tāpēc dēls, pārcēlies no savas darba vietas uz mamma mājām, varēja pabeigt iesāktos svarīgākos darbus. Sāka trūkt naudas, par ko dzīvot. Pat ja būtu, - kur ņemt produktus? Oksana stāsta, ka pati var gan maizi izcept, gan ko citu gatavot, tikai - no kā? "Mērs bija pilns. Mēs pieņemām lēmumu bēgt. Sākumā domājām doties ārpus Hersonas apgabala uz kontrolēto zaļo koridoru, kur brauca mašīnu kolonnas ar bērniem un veciem cilvēkiem. Uzzinot, ka ceļā jāpavada vairākas diennaktis, turklāt arī tur bija novērotas apšaudes, pārdomājām. Tieši Hersonā oficiālu zaļo koridoru nebija, un cilvēki iespējas bēgt meklēja paši. Dēls teica, ka ar mums - māti, sievu un meitu - neriskēs. Kurp braukt? Es, kamēr bija iespējas, lasīju un interesējos par visām valstīm, bet, kāpēc izvēlējamies tieši Latviju, vairs nepateikšu. Sapratu, - lai kurp brauktu, vajadzēs integrēties tajā vidē, kur nokļūsim," stāstījumu ar nopūtu pārtrauc Oksana.

## Pratināja un uzdeva provokatīvus jautājumus

Bēgšanas plānus pārrunāja visa ģimene. Mājā nolēma ielaist dzīvot draugu ģimeni. Oksanas vedekla Jana ir ekonomiste, dēls Aleksandrs arī citā valstī gribēja strādāt ārsta profesijā. Oksana pa karsto līniju izmisumā zvanīja gan uz Igauniju, gan Lietuvu un Latviju. "Mums šajās valstīs nav ne radu, ne paziņu. Visur saņēmām laipnas un atsaucīgas atbildes - brauciet! Izvēlējamies Latviju un ceļu caur Krievijas



Foto - Z.Logina

Oksana Bezuglaja ar dēlu Aleksandru, mazmeitu Polinu un vedeklu Janu Tilžā. Ģimenes plāni tomēr ir nepalikti šeit, lai arī cilvēki, vieta un daba ir brīnišķīga. Oksana saka, ja viņai būtu piemērots darbs, prom nebrauktu. Dēls gribēja saglabāt stomatologa profesiju, iesniedza dokumentus Latvijas zobārstu asociācijā, apstiprinājums par viņa izglītību un darbu no Ukrainas atnāca, nu jau stažējas Cēsis privātklīnikā. Vedekla stažējas kā stomatologa asistente, bet Oksana ar mazmeitu gaida skolas laiku Cēsis, jo skolā dokumenti jau iesniegti. "Tilžas skolotāji mani pārsteidza ar savu atvērtību, profesionalitāti, par ko paldies visiem. Izlaidumā mūs uzaicināja uzstāties, uzņēma ar lielu mīlestību. Skolotāji, lai mums un mūsu bērniem mācītu latviešu valodu, gāja uz nodarbībām vēl līdz 15.jūnijam. Mazmeita jau skaita līdz desmit, arī es mācos svarīgākos ikdienā lietojamus vārdus," priecīgi saka Oksana. Tomēr skumjas par notikušo ir klātesošas. Sazināties ar draugiem kļūst arvien grūtāk, nav sakaru. Ja no šejienes ziņa vēl aiziet, nezini, vai to saņems un atbildēs. Mājā Ukrainā viņi ielaida dzīvot draugu ģimeni, taču viss kļūst arvien sliktāk un cilvēki, zaudējot pēdējās cerības uz mieru, bēg no valsts.

anektēto Krimu. Līdz jums kopā nobraucām apmēram 2500 kilometru. Uz Krievijas robežas stāvējām pusotru stundu, dēlu pratināja, uzdodot neskaitāmus provokatīvus jautājumus. Sievietēm pārbaudīja telefonus. Tur strādā specdienesti, kuri zina, kā tevi izprovocēt. Ļoti pārdzīvoju par dēlu, bet par laimi, mūs izlaida, lai arī atrada fotogrāfijas par Ukrainas pulku "Azov", ar kurām dalījāmies. Viņš drosmīgi atbildēja, ka tie karavīri ir viņa dzimtenes - Ukrainas - aizstāvji, bet viņš pats ir bez ieročiem un glābj no kara visdārgāko - ģimeni," pārdzīvoto atsauc atmiņā Oksana. Ceļu ģimene turpināja pa tiltu, kas savienoja Krimu ar Krasnodaras apgabalu, tālāk devās uz Smoļensku un caur Pleskavu uz Latviju. Lai iebrauktu Latvijā, rindā gaidīja ļoti daudz mašīnu, nācās stāvēt apmēram 30 stundas. Bez labierīcībām, bez visa... "Krievi darīja visu, lai parādītu, ka mēs esam it kā zemākas rases cilvēki. Par to liecināja attieksme, kādu saņēmām, kad jautājām par ūdeni, tualeti... Visu laiku skanēja tikai viens jautājums: kādēļ jūs tur braucat? Un aicinājumi palikt Krievijā, lai arī dokumentos bija skaidri norādīts, ka braucam tranzītā," atceras ukrainiete. Viņa pat apraudājās, kad naktī ap desmitiem latviešu robežkontroles un muitas punktā darbinieku balsi saklausīja laipnību un ieinteresētību viņu vajadzībās.

## Uz tik laipnu un miļu uzņemšanu necerēja

Latvijā bija uzraksti ar telefonu numuriem, kam zvanīt, ja nav kur palikt. Oksana uz vienu piezvanīja, atsaucās Jānis. Viņa sveicinājās un izmisusi lūdza palīdzību, sakot, ka ceļā mašīnā pavadītas četras diennaktis. "Jānis tikai pateica, ka pārzvanīs un nolika klausuli. Dēlam teicu, ka droši vien šonakt nevaram cerēt uz gultu un naktsmieru, bet, kad pēc pāris minūtēm saņēmām zvanu, atkal apraudājās. Viņš teica, lai izturam vēl vienu stundu. Vienos nakti mūs jau sagaidīja Tilžā. Bijām bezgala pateicīgi un laimīgi, kaut pārguruši tik ļoti, ka no rīta knapi piecēlāmies. To, ka mūs uzņems, es vēl domās pieļāvu, bet, ka sagaidīšana būs tik miļa un sirsniņa, - negaidīju," prieku pauž Oksana.

P.S. Laikā, kad publicējam šo rakstu, Oksana Bezuglaja ar ģimeni jau dzīvo Cēsis.

Lappusi sagatavoja Z.Logina



## Kurus pieminekļus demontēs Balvu novadā?

\*Sākums 7.lpp.

## Demontēs trīs padomju režīmu slavinošus objektus

## “Kaut skujām sevi sedzam”

Piemineklis-memoriāls sarkanajiem partizāniem Grīvas mežos “Kaut skujām sevi sedzam”, pēc arhitekta O. Ostenberga projekta atklāts 1977.gadā, bija viens no populārākajām padomju jaunatnes patriotiskās audzināšanas simboliem.

Šeit rīkoja uzņemšanu pionieros, komjauniešos, jauniešus veda ekskursijās, stāstīja leģendas. Vieta tam bija pateicīga, kaut vai Meiteņu kalniņš, kur vācu soda ekspedīcijas laikā nošautas Sarkanās armijas 1. Latvijas partizānu brigādes 1. vienības meitenes, kuras nokavēja pavēli atkāpties. Pirmās partizānu brigādes 1.vienība Grīvas mežos darbojās no 1943.gada septembra līdz 1944.gada jūlijam. Vēsturniece, pensionētā vēstures skolotāja AINA RAKSTIŅA no Tilžas savulaik par sarkano partizānu darbību Grīvas mežos rakstījusi zinātniski pētniecisko darbu. Viņa stāsta, ka tā laika padomju armijas pavēlniecība izlēma uz vācu okupēto Latvijas teritoriju nosūtīt padomju varai lojālus cilvēkus, kuri organizētu partizānu kustību, tādējādi atklājot otro fronti pret hitleriskās Vācijas armiju. Daļa sarkano partizānu devās dziļāk Latvijas teritorijā, bet daļa apmetās Grīvas mežos, stratēģiski izdevīgā vietā starp Rēzeknes- Balvu- Ludzas rajoniem, kas saistīja fronti ar aizmuguri. Partizānu vienības spridzinātāji rīkoja diversijas, spridzinot Varšavas-Ļeņingradas, Sitas – Burzovas dzelzceļu, pa kuriem vācieši izveda okupētajā teritorijā salauptās bagātības, bet ievēda ieročus un armijas apgādei nepieciešamo, īpaši izmantojot Varšavas-Ļeņingradas dzelzceļu. Iedzīvotāju vidū partizāni izvērsa plašu masu izskaidrošanas un agitācijas darbu. Vietējo iedzīvotāju attieksme pret sarkanajiem partizāniem bija neviennozīmīga. Taču visbiežāk iedzīvotāji bija spiesti padoties viņu prasībām, apzinoties, ka to pieprasa bruņots cilvēks, kura pusē ir pārspēks. Citi, iesaistoties sarkano partizānu kustībā, cerēja izvairīties no iesaukšanas vienā vai otrā armijā. A. Rakstiņa teic: “Bija daudzi, kas negribēja iet leģionā, tostarp, mans mātes brālis Jānis Zelčs. Viņš aizgāja sarkanajos partizānos, bet gāja bojā vienas soda ekspedīcijas laikā. Mēs neatradām to vietu, kur viņš krita, bet viņam ir piemiņas vieta Purviņu kapos. Mana tante

## Vai tiešām piemineklis Sarkanās armijas partizāniem?

Baltinavas pagasta pārvaldes teritorijā atrodas piemiņas plāksne, kura ir paredzēta demontāžai sakarā ar Ministru kabineta noteikumiem par padomju un nacistiska režīma slavinošu pieminekļu nojaukšanu, un šajos noteikumos ir iekļauta, kā “Piemineklis Sarkanās armijas partizāniem”.

Pagasta pārvaldes vadītāja SARMĪTE TABORE stāsta, ka piemiņas plāksne uzstādīta padomju laikā 70.gados, iniciators plāksnes uzstādīšanai ir bijis toreizējais padomju saimniecības direktors Jāzeps Zelčs: “Tanī laikā tā bija apsveicama iniciatīva, pie kam, otrajā pusē iebraucamajam celiņam bija uzstādīta Goda plāksne. Piemiņas plāksne uzstādīta 1942.gadā trīs nošautajiem partizāniem. Tie nebija padomju armijas karavīri, bet civilie iedzīvotāji, cik var noprast, vietējie vai arī no nedaudz tālāka apvidus. Par šo notikumu tajā laikā zināja daudzi, bet viņi visi ir aizsaulē, tikai piederīgie vēl nedaudzas lietas atceras no savu vecāku un radu stāstītā. Mans vīratēvs Ādolfs Tabors stāstīja, ka tie nav bijuši padomju karavīri, bet civilie – divi vīrieši (par vīriešu vecumu ziņu nav) un jauna sieviete. Vīratēva tēva mājas bija netālu no tās notikuma vietas, par

**Saskaņā ar MK lēmumu publiskā telpā aizliegts eksponēt objektus, kas slavina PSRS vai nacistiskās Vācijas okupācijas varu, ar to saistītu notikumu vai personu, slavina totalitārismu, vardarbību, militāru agresiju, kara un kara ideoloģiju, ietver padomju varas vai nacisma simbolus.**

Zvaigas, ceļa labajā pusē, esot bijis Priežu kalns, bet kreisajā pusē Depes kalns. Priežu kalnā esot augušas priedes, zem vienas esot šie cilvēki nošauti. Par šāvējiem īsti skaidrības nav, bet cik varēja saprast no vīra tēva stāstītā, tad tie esot bijuši vācieši un aizsargi. Kas bija šie nošautie trīs cilvēki, vīratēvs skaidri nav zinājis, vai viņiem bija saistība ar padomju partizāniem, vai nē. Cilvēki tika nošauti un atstāti zem priedes. Otrajā pusē Zvaigai dzīvoja Ivans Potjomkins, viņš šos nošautos apglabāja turpat zem priedes. Cik var noprast, Ivans Potjomkins jauno sievieti bija atpazinis, jo stāstījis, ka viņa ir ebreju tautības meitene, par diviem vīriešiem vairāk nekas nav zināms. Vēlāk, pēc kara, šos nošautos pārapsēdēja brāļu kapos pie Baltinavas katoļu baznīcas. Līdzīgu stāstu es esmu dzirdējusi arī no citiem baltinaviešiem. Tagad, runājot ar baltinaviešiem, izskan viedoklis, vai nevarētu šo piemiņas plāksni pārvietot uz brāļu kapiem, kur ir apglabāti šie nošautie cilvēki? Man viens iedzīvotājs uzdeva jautājumu, ja tur ir bijusi ebreju meitene, vai



**Piemineklis partizāniem Grīvas mežos.** Piemineklis sarkano partizānu mītnes vietā Grīvas mežos “Kaut skujām sevi sedzam” pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas netika kopts un bija aizaudzis ar kokiem un zāli. Piemineklis atradās meža biežoknī. Kad “Latvijas valsts meži” izbūvēja meža ceļu, piemineklis kļuva teju vai redzams un atrodas netālu no ceļa. Pirms dažiem gadiem baltinavieši rīkoja pieminekļa sakopšanas talku, jo tas atrodas netālu no marķētā velomaršruta Nr.785 “Vēstures atskaņas Grīvas mežos”.

stāstīja, ka viņi sarkanajiem partizāniem cepa maizi, mazgāja drēbes, pie viņiem partizāni gāja uz pirti. Par sevi labāku iespaidu atstājis partizānu brigādes komandiera vietnieks Arturs Balodis, kurš arī gāja bojā Grīvās. Viņš nekad neko nav pavēlējis, bijis pieticīgs. Toties mana tante bija neapmierināta ar citu partizānu komandieri, kuru ievainotu kādā no soda ekspedīcijām, atveda pie tantes, kas faktiski izglāba viņu no nāves. Pēc kara šis cilvēks Rīgā ieņēma dažādus augstus amatus.

šo notikumu viņš atcerējās bieži un stāstīja, tajā laikā viņam bija 15 gadi. Braucot no Baltinavas uz Safronovku



Foto - M.Tabore

tas nesasaucas ar holokaustu? Runājot par demontāžu, tad šī piemiņas plāksne ir veidota no parasta laukakmens ar gravējumu, lielu problēmu demontāžai nebūs, nav nepieciešami īpaši tehniskie risinājumi. Vienīgi atklāts paliek jautājums – vai atļaus pārvietot uz brāļu kapiem un uzstādīt, kur apglabāti ir

Kad tante draudēja izvešana uz Sibīriju par nacionālo partizānu atbalstīšanu, viņa aizbrauca pie bijušā sarkanā komandiera lūgt palīdzību, bet šis cilvēks nepalīdzēja. Tādi bija laiki, tāda bija dzīve, kad iedzīvotāji bija spiesti palīdzēt gan vieniem, gan otriem, lai glābtu savu kailo dzīvību un izdzīvotu. Un cieta gan no vienas varas, gan otras. Ne velti mēdz teikt, - kāda vara, tāda vēsture. Neesmu padomju varas patriote, bet, manuprāt, pieminekli padomju partizāniem nevajadzētu demontēt, jo tas neatrodas publiskā vietā. Turklāt Grīvu mežā ir arī piemineklis nacionālajiem partizāniem. Tie abi liecina par tiem skarbiem laikiem, kādi bija pagājušā gadsimta četrdesmitajos gados.”

**Svešiniekiem maz ievērots.** Piemiņas plāksne ar pelēkā laukakmeni iekaltiem vārdiem un uzvārdiem latviešu un krievu valodā Baltinavas pagasta centrā, iepretī pagasta pārvaldes un kultūras nama ēkai, ir maz svešinieku ievērota, lai gan sakopta un uzturēta. Akmeņi iekaltie uzvārdi un vārdi neko vairs neizsaka jaunajai paaudzei, kas dzimusi un uzaugusi Latvijas neatkarības gados. Neko daudz par tiem laikiem un cilvēkiem neatceras arī vidējā paaudze.

šie cilvēki, vai būs jāutilizē? Balvu novada pašvaldībā top kopējais koncepts par pieminekļu demontāžu, arī Baltinavas pagasta teritorijā esošā piemiņas plāksne tiks demontēta saskaņā ar izstrādāto kopējo konceptu.”

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

## Apsveicam!

## Tagad ģimenē par vienu svinamu dienu vairāk!

7.jūlijā Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā gredzenus mija un viens otram 'jā' vārdu teica balvenieši SVETLANA DUĻKO un ELVIJS BURKA. Jauno pāri dzīvē ievadīja viņu draugi Diāna un Juris Spīči.

Kā sākās jaunā pāra kopīgais stāsts? Tas notika 2012.gadā, kad Svetlana un Elvijs uzsāka mācības vienā tehnikuma kursā. Jau pirmajā mācību gadā Elvijs spēra pirmo soli un pasauca Svetlanu uz randiņu. Lai arī sākumā nekas neliecināja par to, ka sekos nākamais, ar to viss nebeidzās. Draudzīgās jūtas abu starpā atkal atplauka pēc četriem gadiem, kad Svetlana un Elvijs gatavojās Žetonu vakaram. Iedegās dzirkstelīte, kas drīz vien pārtapa daudz nopietnākās jūtās un attiecībās. Kā teic Svetlana, tas bija starts kopā būšanai, skaistai draudzībai un brīnišķīgai mīlestībai. Kopš tā laika pagājuši 10 gadi, no kuriem jau sešus Svetlana un Elvijs sevi dēvē par pāri. Svetlana stāsta, ka, atzīmējot kopā būšanas piekto gadadienu, Elvijs sarīkoja pārsteigumu un bildināja pavisam negaidītā brīdī. Turklāt tas viss, ieskaitot prieka asaras, tika iemūžināts ar slēpto kameru. Tas bija atskaites punkts, no kura sākt plānot savu lielo dienu.

Jaunā pāra laimīgā diena pienāca 07.07.2022. Lai tā izdotos tik labi, cik vien iespējams, kāzu plānošanā iesaistījās abi, cenšoties piepildīt visas vēlmes. 7.jūlija rīts atnāca ar saulainu, laikapstākļiem ļoti labvēlīgu dienu – kā pēc pasūtījuma. Savukārt dienas izskaņā, kad jau abi bija kļuvuši par vīru un sievu, Svetlana un Elvijs secināja, - viss izdevās tā, kā abi gribēja, un pat vēl labāk! Par to liecina fakts, ka kāzu svinības pagāja nemanot, šķita, ka tas bija viens īss, skaists mirklis...

Jaunlaulātie stāsta, ka jau saplānots viņu kāzu ceļojums uz vilinošo Taizemi, bet pirms tam, izbaudot pēdējo vasaras mēnesi, Svetlana un Elvijs dosies nelielā braucienā pa Eiropu. Svetlana teic, - pēc kāzām daudzi jautā, kādas ir sajūtas, kad abiem pirkstos laulību gredzeni? Jaunlaulātie atzīst, ka nekas īpaši nav mainījies, tikai tagad jaunajā ģimenē būs par vienu svinamu dienu vairāk, kāzas paliks atmiņā kā viens no brīnišķīgākajiem dzīves notikumiem, turklāt beidzot Svetlana un Elvijs sevi oficiāli var saukt par sieviņu un vīru.



## Jaundzimušie



**Būs Valdis.** 18.jūlijā pulksten 14.18 piedzima puika. Svars – 3,535kg, garums 58cm. Puisēna mamma Veronika Nasaļska-Kukule no Ludzas stāsta, ka šis ir viņas trešais bērniņš. Jaundzimušo brālīti mājās gaida divas māsiņas – seš-gadniece Viktorija un Natālija, kurai ir 11 gadi. "Viktorija dzimusi Balvos, Natālija – Rīgā. Tagad divu domu nebija, ar vīru Sandi nolēmām, - dēls nāks pasaulē Balvu slimnīcas dzemdību nodaļā," stāsta Veronika. Jaunā māmiņa teic, ka dēlu sauks par Valdi – tādu vārdu puikam izdomājusi Viktorija ar tēti. "Ziņū par to, ka mums būs puika, uzzinājām martā, un visi ļoti priecājāmies. Mūsu lielajā sieviešu kolektīvā vajadzēja vēl kādu vīrieti. Domājot par vārdu, sākumā domas

dalījās. Vispirms padomā bija Kristers, taču rados mums jau viens ir, tādēļ beigās izlēmām par labu latviskajam vārdam Valdis," atklāj Veronika. Nu jau trīs bērnu māmiņa stāsta, ka līdz šim jūlijs ģimenē bija tukšais mēnesis, toties tagad jubileja būs Valdim. "Ja man jautātu, kam puika līdzinās, es teiktu, ka savām lielajām māsām tikko pēc dzimšanas. Mēs ar vīru smejamies, ka Valdis būs paņēmis visu to labāko no mums abiem."



**Tagad laimīgi visi.** 9.jūlijā pulksten 11.40 piedzima puika. Svars – 3,450kg, garums 53cm. Puisēna mammai Alīnai Skalovai no Balviem šis ir otrais bērniņš, mazo brālīti mājās gaida māsa Vasilisa, kurai ir 7 gadi. "Vienā no pirmajām ultrasonogrāfijas pārbaudēm daktere mums paziņoja, ka būsīm vecāki vēl vienai meitenītei. Protams, cerējām sagaidīt puiku, taču īpaši nebēdājāmies arī par otru meitiņu. Pēdējā ultrasonogrāfijā piedzīvojām vēl vienu pārsteigumu, jo daktere paziņoja, ka mums tomēr būs dēls. Šoks, protams, pamatīgs. Labi, ka vēl nebijām paspējuši iegādāties meitai ratiņus ar puķītēm. Taču beigās viss sanāca tā, kā gribēju.

Secinājums viens – sapņi piepildās," smaidot teic Alīna. Pēc dēla nākšanas pasaulē jaunie vecāki viņam deva vārdu Renāts. Alīna atklāj, ka meitiņai vārda autore bija viņa pati, bet to, kā sauks dēlu, izlēma vīrs. Jaunā māmiņa stāsta, ka mediķu noliktais dzemdību datums bija 18.jūlijs, bet puika ar nākšanu pasaulē pasteidzās: "Labi, ka uz slimnīcu līdzņemamās drēbes un soma jau bija salikta. Biju gatava braukt." Viņa teic, - tikpat ļoti, cik paši, par brālīša piedzimšanu priecājas arī mazā Vasilisa. "Kad atbraucām mājās no slimnīcas, viņa vairāk nekā 2 stundas nosēdēja blakus Renātam – auklēja, čubināja un bučoja. Tagad esam laimīgi visi," apliecina jaunā māmiņa.

## Vēl dzimuši:

**11.jūlijā** pulksten 1.48 piedzima meitenīte. Svars – 3,315kg, garums 54cm. Meitenītes mamma Laura Zelča dzīvo Balvos.

**11.jūlijā** pulksten 11.33 piedzima puika. Svars – 3,510kg, garums 53cm. Puisēna mamma Inga Afanasjeva dzīvo Ludzas novadā.

**13.jūlijā** pulksten 9.39 piedzima puika. Svars – 3,630kg, garums 53cm. Puisēna mamma Monta Incenberga dzīvo Alūksnē.

**15.jūlijā** pulksten 11.24 piedzima puika. Svars – 3,580kg, garums 54cm. Puisēna mamma Ieva Putniņa dzīvo Balvos.

**18.jūlijā** pulksten 0.48 piedzima puika. Svars – 3,010kg, garums 51cm. Puisēna mamma Ligita Kukule dzīvo Smiltenes novadā.

**19.jūlijā** pulksten 10.55 piedzima puika. Svars – 3,795kg, garums 55cm. Puisēna mamma Nora Smolovina dzīvo Alūksnes novada Alsviķu pagastā.

## Balvu novadā norisināsies “Mājas kafejnīcu dienas”

27. un 28. augustā Balvu novadā viesus gaidīs 12 mājas kafejnīcas:

⇒ “Azote” Balvos

Apmeklējot kafejnīcu, varēsi iepazīties ar vietējo amatnieku produkciju un iegādāties ko sirdij tikamu.

**Ēdienkarte:** kūka “Pavlova”, banānu-ogu mafini, kūka “Sarkanais velvēts”, bezē cepums ar sēkliņām, tumšās, piena un baltās šokolādes trifeles, Latgalē graudzēta “Kuup” kafija, graudzētu cigoriņu kafeja “Alida”, Latgales ziedu tēja. Ēdienu cenas – EUR 1-2,50.

**Papildus aktivitātes piedāvājums:** šokolādes trifeļu gatavošanas meistardarbnīca un iepazīšanās ar kafijas baudīšanas noslēpumiem (meistardarbnīcai iepriekšēja pieteikšanās; EUR 2). Vinila skaņu plašu atmosfēras telts. Lielformāta āra spēles (EUR 2). Kūkas, trifeles un kafiju būs iespēja iegādāties līdzņemšanai.

**Darba laiks:** 27. un 28. augustā 11.00 – 18.00, tālr. 29445914, azote@azote.lv.

⇒ **Rančo “Ozolmājas”** Balvu pagasta, Kārklīnīkos

Atvērt savu sirdi un prātu, pabūt dabā, apskaut senos ozolus un samīļot dzīvniekus - to visu jums ikdienā piedāvā Rančo “Ozolmājas” saimnieki. Atmosfēru baudīsim kantri stilā ar atbilstošu mūziku. Aicinām izvēlēties kantri stila apģērbu un aksesuārus. Reģistrācija pasākumam ar svaigu, pašaudzētu burkānu saišķi, vēlams ar visiem lakstiem.

**Ēdienkarte:** mājas burgeri, uz ugunsкура gatavota elpu atverošā pašmāju jēra gulašzupa, ceptas kešīņas – jeb pildītās tortillas kabatiņas, sviestīnā apceptas mājas ķimeņu siers ar ugunīgo kovboju marmelādi un rančo ievārijumiem, zeltainas kartupeļu daiviņas ar čilli marmelādi un ķiploku mērci, rudens ābolu un pavasara rabarberu plātismaizes, mājas cepumiņi. Pašbrūvēto dzērienu degustācija – ozola mizas uzlējums, aveņu un gurķu džins burkā, mājas alutiņš. Ēdienu cenas no EUR 4 līdz 8.

**Papildus aktivitātes:** saimniecības-mini zoo apmeklējums (pieaugušajiem – EUR 5, bērniem no 2 gadu vecuma – EUR 4). Apmeklējums ar uzdevumu: atrodi un atzīmē bukletā norādītos dzīvniekus (+0,50 EUR pie apmeklējuma maksas). Vizināšanās zirga pajūgā 4 EUR/pers. Umurkumurs ar balvām.

**Darba laiks:** 28. augustā 11.00 – 20.00, tālr. 22314805, 26160423.

⇒ **Garšu pietura “Paradīzēs”** Bērzkalna pagasta Brūklājās

Mājas kafejnīcu dienās viesu namā “Paradīzēs” būs PĀRSTEIGUMS!

**Ēdienkarte:** baraviku zupa no Paradīzes mežiem, krēmzupa “Pie mieriņa”, siera kūka ar zemeņu mērci un šīs vasaras ievāktajam ogām, gardās burbuļvafeles - no svaigām ogām ar saldējumu līdz karamēļu un šokolādes mērcei, dažādu veidu ķēksiņi un plātismaize, kafija un dažādas Paradīzes zāļu tējas. Ēdienu cenas no EUR 3 līdz 6.

**Papildus aktivitātes:** Paradīzes lavandas produkcijas iegāde. Viesu nama “Paradīzes” pieejamās aktivitātes - SUP dēļi, katamarāni, ūdens bumba, sporta laukumi un peldvietas.

**Darba laiks:** 27. augustā 11.00 – 18.00 un 28. augustā 11.00 – 16.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 29423688.

⇒ **Briežuciema seno amatu meistarū tematiskā ciema mājas kafejnīca “Cārmyukša”** Briežuciemā

Mājas kafejnīcu “Cārmyukša” jeb no latgaliešu valodas “Pīlādzis” piedāvā Briežuciema seno amatu meistarū tematiskais ciems. Ikviens te tiek gaidīts uz kopīgu lustēšanas latgaliskā gaisotnē!

**Ēdienkarte:** sājās pirkstiņuzkodas - vietējo saimnieču gatavots mājas siers, pašcepta maizīte, mājas kūpinājumi. Gardumi: Briežuciema saimnieču gatavoti cepumi, biežpiena bumbiņas, lauku tortes, kas gatavotas pēc senām, mantotām receptēm. Sezonas augļi un ogas no pašu dārziem. Ēdienu cenas EUR 1 – 1,50.

**Papildus aktivitātes:** mājas kafejnīcas laikā tiks organizētas sportiskas aktivitātes, pašdarbnieku koncerts un teātra izrāde. Varēs iegādāties līdzņemšanai sieru, maizi u.c. mājražojumus.

**Darba laiks:** 27. augustā 11.00 – 14.00, tālr. 25444621.

⇒ **“Zeļčusola”** Šķilbēnu pagasta Zeļčos

Zeļčusola ir tekstilmākslinieces, projekta “#100dečiLatvijai” autore Anneles Slišānes Latgales lauku mājas, kas atrodas tikai pārsimt metru no Krievijas robežas un kuru skauj dabīgās pļavas un līnu “mārki”.

**Ēdienkarte:** pašu audzēti dārzeni - burkāni, gurķi, rutki, kāļi, rāceņi, kāposti, ķiploku mērce. Maizes krāsni cepta rudzu maize, saldskābmaize un sēklu maize. Kartupeļu biezenis, biežpiens, gurķu salāti. Ozbara putra ar pupām. Zeļču ūgu

maize, Zeļču pļavu tēja ar medu - vīgrīze, liepu ziedi, pelašķis. Cena par visu piedāvājumu 15 EUR/pers.

**Papildus aktivitātes:** tekstilmākslinieces Anneles Slišānes mākslas darbu izstāde, grāmatas “tuoraga stuosti” lasījumi. Puķu un zāļu mandalu aušanas meistardarbnīca (EUR 5). Iespēja iegādāties tekstilmākslinieces veidotās ekoloģiski tīras rotaļlietas, Anneles Slišānes grāmatas, austus zāļu paklājus, kokaru dečus, saimniecībā audzētus dārzenus un maizes krāsni ceptu maizi.

**Darba laiks:** 27. un 28. augustā 11.00 – 18.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 29754060.

⇒ **“Stabļovas ķiploks un medus”** Šķilbēnu pagasta Stabļovā

Mājas kafejnīcā Jūs uzņems divņubrāļu Jura un Jāņa Supju ģimenes. Viens brālis nodarbojas ar ķiploku audzēšanu, kas ir dzimtas tradīcija, otra brāļa sirds darbs ir bites.

**Ēdienkarte:** ķirbju biezzupa ar piedevām pēc izvēles (ar grauzdiņiem, sēkliņām, žāvētu gaļu). Zupa ir draudzīga arī vegāniem, jo sastāvdaļās izmantoti vietējie dārzeni un kokosriekstu piens. Kartupeļu pankūkas ar krējumu vai ķiploku mērci. Pašceptā baltā un melnā maizīte ar medu, gurķiem un lauku pienu. Kopējā cena par visu piedāvājumu 7 EUR/pers.

**Papildus aktivitātes:** senlietu kolekcijas apskate, Bišu namiņa apmeklējums un tējas, kafijas baudīšana pie tā. Iespēja redzēt medus sviēšanas darbarikus un procesu. Fotografēšanās ar dažādu šķirņu, krāsu veidu ķirbjiem.

**Darba laiks:** 27. un 28. augustā 11.00 – 16.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 29326534.

⇒ **“Rekovas Dzirnava”** Šķilbēnu pagasta Rekovā  
Rekovas dzirnava var nobaudīt latgalisku maltīti no vietējiem produktiem caur senām un pavisam jaunām receptēm. Viena no galvenajām ēdienu sastāvdaļām ir vietējās zemnieku saimniecības “Kotiņi” saražotā produkcija.

**Ēdienkarte:** miežu grūbu zupa, dārzenu buljons ar pupu kraukšķiem, pērļu grūbu putra ar taukos ceptiem sīpoliem, pelēkie zirņi ar speķi, pupu biezenis, zirņu un pupu kotletes, zirņu humoss, pērļu grūbu deserts, auzu putrainu putra ar žāvētu augļu ķiseli, pupu miltu plātismaize ar kaņepju tēju. Pieejama veģetārā un klasiskā jeb “visēdāju” ēdienkarte, kā arī ēdiens vegāniem un bezglutēna produkcija. Piedāvājuma cena 12 EUR/pers.

**Papildus aktivitātes:** z/s “Kotiņi” saimniecības apskates ekskursija (iepriekš pieteikt pa tālr. 26422231). Produkcijas iegāde.

**Darba laiks:** 27. un 28. augustā 11.00 – 17.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 29132664.

⇒ **“Spāģi”** Rugāju pagastā

Lauku miera osta, kur ikdienā čakli strādā un kopj savu sētu visa Sproģu ģimene. Izložēsīm 5 laimīgos, kas saņems īpašu balviņu no mūsu saimniecības. Vakara gaitā tiks piedāvāta muzikāla atmosfēra, ko radīs akordeona taktis. Bērniem pieejams rotaļu stūrītis.

**Ēdienkarte:** uz iesma cepta cūkgaļa ar piede-vām, kāpostu tīteņi ar piedevām, ugunsкура zupa, desertā – cepti ba-nāni ar saldējumu un augļiem, saldējuma kokteiļi, mājas limonāde, mājas konditoreja. Bērnu ēdienkarte: kartupeļu uzkoda ar salātiem, karbonāde ar piedevām. Ēdienu cenas – EUR 1-4.

**Papildus aktivitātes:** 27. augustā no plkst.

17.00 līdz 19.00 dzīvā mūzika – muzicēs akordeoniste Iveta Uršūška un mūzikas skolas audzēkņi. Varēs iegādāties līdzņemšanai “Spāģu” medu, konditoreju, upeņu produktus.

**Darba laiks:** 27. augustā 11.00-19.00 un 28. augustā 11.00-16.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 26582144.

⇒ **Garšu sarunas “Ezertūrē”** pie Viļakas ezera Viļakā

“Ezertūrē” patik sadarboties un īstenot jaunas idejas, tāpēc māju kafejnīcu dienās rūpēsimies par atmosfēru un vizuālo noformējumu, sadarbojoties ar “Meža labumu ciemu”, “Sajūtu pļavām” un vietējām saimniecēm – Māriti Duļbinsku un Aiju Pumpuri. Īpašais vakara piedāvājums – pikniks uz Viļakas ezera saulrietā (labu laikapstākļu gadījumā)!

**Ēdienkarte:** četru kārtu maltīte: pašcepta tumšā maizīte un Meža labumu ciema saimnieču gatavots zaļumu pesto, salāti no Meža labumu ciema, “Sajūtu pļavu” pagatavots

lasis uz grila, folijā ar citrona sulu un zaļumiem. Desertā kārtainais rabarbers. Vēssais dzēriens: atsvaidzinošs rabarberu ūdens. Karstais dzēriens: gaiļbiksišu tēja ar ogām un upeņu lapām. Komplekta cena 8 EUR/pers.

**Piknīka grozs:** ezera tandemā: mini “Vecrīgas”, māju siers, meža labumu ciema gardumi - rožu tēja, mežrozīšu sukādes/cukuroti augļi, korinšu, cidonijas marmelāde, piparmētru ūdens ar ogām. Piknīka piedāvājuma cena - 35 EUR, kas ietver lielā SUP dēja nomu un piknīka grozu 2 personām).

**Papildus aktivitātes:** inventāra noma atpūtai Viļakas ezerā. Produkcijas tirdziņš.

**Darba laiks:** tikai iepriekš piesakoties: 27. augustā plkst. 11.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00. Pikniks uz SUP dēja: 19.15; 20.15 un 28. augustā rezervācijas uz plkst. 11.00 un 13.00, tālr. 26292288.

⇒ **“Pie Ičas”** Bērzpili - ainaviski tematiskajā parkā aicina Bērzpils pagasta viesmīļie ļaudis

Mājas kafejnīcu dienu laikā čaklie, aktīvie un viesmīļie Bērzpils pagasta ļaudis izveidojuši improvizētu mājas kafejnīcu “Pie Ičas”, kas piedāvās nobaudīt Bērzpils puses gardos un sātigos ēdienus.

**Ēdienkarte:** uz ugunsкура vārīta spēka biežputra, piedevās – mazzālīti gurķīši un lauku rūgušpiens ar zaļumiem. Desertā biežpiena sacepums ar Bērzu purvā lasīto dzērveņu ķiseli. Saldie našķīši – cepumi, kas gatavoti pēc Bērzpils saimnieču vecmāmiņu receptēm: rozītes, vafeles ar pildījumu. Ēdienu cenas – EUR 3,50 – 5.

**Papildus aktivitātes:** muzikālais stūrītis - muzicēšana, danči un rotaļas kopā ar folkloras kopu “Saivenis” (1 EUR/pers.). Ekskursija uz tuvākajiem apskates objektiem Bērzpils pagastā gida vadībā. Vietējo mājražotāju produkcija.

**Darba laiks:** 27. augustā 11.00-17.00. Iepriekšēja rezervācija obligāta, tālr. 29482775, 28373477.

o **“Diķmalas”** Baltinavā

Ciemos gaidīs “Diķmalu” saimniece Jolanta, kura ikdienā dara citus darbus, taču saimniecībā atbild par viesu uzņemšanu un ražo mājas vīnus.

**Ēdienkarte:** ungāru gulašzupa pēc saimnieces Jolantas draudzenes Kristīnes vīra Tomaša mammas – ungārietes – oriģinālās receptes, vietējo ezeru zivju krēmzupa, tomātu karstā zupa. Mājas vīnu degustācija kopā ar sieriem, kas gatavoti no lauku biežpiena. Konditorejas izstrādājumi no saimnieces mammas un vecmammās receptu pierakstiem. Saldumus varēs ēst uz vietas kopā ar piparmētru tēju vai kafiju, vai arī ņemt līdzi jaukām atmiņām par Latgali un “Diķmalām”. Pēc zupu baudīšanas, noteikti būsiet sārtīgi paēduši; kā arī būs izvēle gan gaļēdājiem, gan veģetāriešiem un vegāniem. Ēdienu cenas – EUR 2 – 7.

**Papildus aktivitātes:** 27. augustā plkst. 17.00 būs iespēja vakarēt latgaļu stilā – tas nozīmē, ka būs iespēja šo burvīgo lauku labumu degustācijas dienu noslēgt ar dziesmām un dejām (simboliska ieejas maksa). Līdzņemšanai varēs iegādāties mājas vīnu, kas tiek ražots “Diķmalās”, sieru, maizi.

**Darba laiks:** 27. augustā 11.00 – 17.00 un 28. augustā 13.00. Apmeklējums tikai ar iepriekšēju rezervāciju, tālr. 29471150.

⇒ **“Škladi”** Kubulos  
Mājas kafejnīcas “Škladi” apmeklētāji kļūs par lieciniekiem šīs teritorijas attīstībai, kur saimnieko Rozišu ģimene, jo mērķi ir lieli – te pēc pāris gadiem “Škladi” būs tapuši par izklaides un atrakciju centru!

**Ēdienkarte:** trīs kārtu maltīte: saldā kartupeļa laiviņa ar avokado un lēcām vai burkānu un zemesriekstu zupa; šķeltie zirņi kokosriekstu piena mērcē ar basmatī rīsiem vai sakņu biezenis ar mencu un svaigiem salātiem; beļģu vafeles ar sāļo karameles mērci un sezonas ogām vai vegāniskā Panna Cotta ar smiltsērķšķu mērci un sezonas ogām. Piedāvājuma cena 20 EUR/pers.

**Ēdienkartes papildus piedāvājuma:** liellopu gaļas burgers, dubultais burgers, siera dubultais burgers, burgers ar bekonu; veģetārais burgers ar Haloumi sieru vai ar zirņu kotleti; saldējuma kokteilis. Ēdienu cenas – EUR 2,50 – 6,95. **Aktivitātes:** lāzertaga spēle (20 min/2,50 EUR), velo noma (1h/2 EUR), bērnu radošais stūrītis. Pašu ražotās produkcijas tirdziņš.

**Darba laiks:** 27. un 28. augustā 11.00 – 18.00. Iepriekšēja rezervācija nepieciešama tikai, ja izvēlaties trīs kārtu maltītes piedāvājumu, tālr. 20031204.

**APMEKLĒTĀJU IEVĒRĪBAI:**

- ✓ Plānojot maršrutu, pārliecinieies par mājas kafejnīcas darba laiku un vai ir nepieciešama iepriekšēja rezervācija! Laikus sazinies ar konkrētās vietas saimniekiem un rezervē savu laiku apmeklējumam, jo vietu skaits lielākajā daļā mājas kafejnīcu ir ierobežots! Kafejnīcas darba laiks ir tāds, kā norādīts katra konkrētā dalībnieka piedāvājumā.
- ✓ “Mājas kafejnīcās” norēķini iespējami tikai skaidrā naudā, izņemot mājas kafejnīcu “Škladi”!
- ✓ Dodies garšu piedzīvojumā un pie reizes noskaidro Balvu novada tūrisma informācijas centrā par apskates objektiem, kurus vari apmeklēt pa ceļam!

## Apsveikums

Ej līdz gadiem tiem, kas nāk un iet,  
Tur centies savu prieku saskatīt.  
Lai savos gados proti ziediem ziedēt līdz,  
Lai laimes mirkli Tavos gados stīd.

Vislabākie vēlējumi **Zigrīdai Kubakai**  
skaistajā dzimšanas dienā! Lai nākotne nes bagātas  
dienas, skanošas dziesmas, saulainus smaidus un  
labu noskaņojumu vienmēr!  
Bērzpils FK "Saivenis"

## Vakance

**BALVU NOVADA ADMINISTRĀCIJA**, reģ.Nr. 40900036984 aicina darbā **klientu apkalpošanas speciālistu**. Dokumenti amata pretendentiem jāiesniedz līdz 2022.gada 24.augusta plkst. 15.00. Informāciju par vakanci var atrast Balvu novada mājaslapā [www.balvi.lv](http://www.balvi.lv), Balvu novada pašvaldības [Facebook.com](https://www.facebook.com/balvunovads) kontā vai Nodarbinātības valsts aģentūras mājaslapā CV/vakanču portālā.

## Piedāvā darbu

Vajadzīgs OPERATORS uz harvestera *John Deer 1070D* un forvardera *John Deer 810E*. Samaksa pēc vienošanās. Tālr. 25458973.

## Pērk

**Z.s "Strautiņi" iepērk mājlopus.** Samaksa tūlītēja. Labas cenas. Tālr. **294 11033**.

**SIA "AIBI" iepērk liellopus, jaunlopus, jērus, zīrgus.** Iepērkam arī bioloģiskos lopus. Samaksa tūlītēja. Tālr. **20238990**.

**IEPĒRK MĀJLOPUS**  
-AUGSTAS CENAS  
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA  
-ELEKTRONISKA SVARĪ  
**tel. 27777733**  
[www.galasparstrade.lv](http://www.galasparstrade.lv)

Pērk izcirstus mežus,  
**2500 EUR/ha**  
Tālr. **28282021**.

SIA "Senlejas" iepērk liellopus. BIO lopiem augstas cenas! Iespējams avanss. Tālr. 62003939.

Pērk mežu ar zemi, cirmsmas, lauksaimniecības zemi. Tālr. 26346688.

Pērk lopbarības graudus, auzas, kviešus. Tālr. 26209216.

Pērk izstrādātus meža, aizaugušas zemes platības līdz 3000 ha. Tālr. 27807412.

Pērk meža, lauksaimniecības zemes. Tālr. 29386009.

## Atrasts

Balvu skvērā atrasts **RANTAS SINTIJAS MELDERES** maks ar daudziem dokumentiem. Īpašniecei interesēties redakcijā.

## Līdzjūtības

*Aiz katra paliek dzīve  
Un pasacītais vārds,  
Bet atmiņas tik dārgas  
Sirds ilgi saglabās.* (M.Jansone)  
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Inesei un viņas ģimenei, AIVARU BUŠU** mūžībā pavadot.  
Juris L., Zintis M., Juris F.

... Un nebūs šais baltajos ceļos  
Mums vairs satikties ļauts.  
Aizsaules sliekšnim pāri  
Tevi nes mūžības strauts.  
Izsakām vispatiesāko līdzjūtību **piederīgajiem, ĒRIKU VĀVERI** mūžības ceļā.  
Pilsoņu 23.mājas 2. ieejas kaimiņi, 1. ieejas 16., 18. dzīvokļa kaimiņi

*Aiz katra paliek dzīve  
Un pasacītais vārds,  
Bet atmiņas tik dārgas  
Sirds ilgi saglabās.* (M.Jansone)  
Skumju brīdī esam kopā ar **Lūciju Vāveri, VĪRU** mūžības ceļā pavadot.  
"Joker" kolektīvs

*Klusajā mūža dārzā  
Atnākšu parunāt, māt.  
Pašus skaistākos ziedus  
Atmiņām pievišu klāt.*  
Lai mūsu līdzjūtība ir mierinājums atvadu brīdī **Jānim un viņa ģimenei**, pavadot **MĀMIŅU** mūžības ceļā.  
Elīta, Guntars, Inese, Irgors

*Šalciet klusi, dzimtie meži,  
Mūža dziesma beigsies,  
Pāri sirdij aplukušai  
Zeme smilšu sagšu klāj.* (A.Balodis)  
Kad klusajā mūža dārzā jāpavada **BRĀLIS**, izsakām patiesu līdzjūtību **Aleksandram Kļesovecam**.  
Z/S "Agrumi 2001" kolektīvs

Lai mūsu līdzjūtība sagādā mierinājumu **ĒRIKA KĻESOVECA sievai un citiem tuviniekiem**, pavadot viņu kapu kalniņā.  
*Mēs nezinām, kad, kurš vai kura  
Kā nākamie mūs pametīs  
Kā dzirksts no sūrā ugunsкура,  
Kas ir jau izdzisis gandrīz.  
Mēs velti skumstam, velti minam  
Šo mūža miklu grūtāko.  
Cik labi, ka tik vien mēs zinām,  
Cik jāzin, – vairāk it neko.* (J.Osmanis)

Balvu vidusskolas 1978.gada izlaiduma klasesbiedri

*Viss aizgājis – kas izdzīvots nu bij,  
Nu dvēselīte debesis sev jaunu  
Ilgzdu vij.* (J.Jaunsudrabiņš)  
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Natālijai Jelizarovai** sakarā ar **DĒLA** nāvi.  
Viļakas Valsts ģimnāzijas tehniskie darbinieki un Zigrīda

## Līdzjūtības

*Kaut nekad vairs neatnāksi  
Savā sētā ciemoties,  
Tiem, kas tevi mīlējuši  
Tava gaisma līdzī ies.* (Z.Purvs)  
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **Jolantai un tuviniekiem**, no mīļās tantes **VALENTĪNAS METENES** uz mūžu atvadoties.  
Tuču ģim., Bukša V., Kaļva Dz., Svīlāne I., Leonu ģim.

*Klāvē mana dvēselīte  
Pie Dieviņa namdurvīm,  
Celies, Dieviņ, aun kājiņas,  
Laid iekšā dvēselīti.*  
Izsakām patiesu līdzjūtību **piederīgajiem, VALENTĪNU METENI** mūžības ceļā pavadot.  
Lucija Masa, Līvija Socka

*Lai balta saule, zaļa zāle  
un viegla zeme smiltājā.* (V.Kokle-Līvija)  
Izsaku visdziļāko līdzjūtību **Jolantai un Uldim**, mīļo tanti **VALENTĪNU METENI** mūžības ceļā pavadot.  
Marcijana Livzeniece

*Pāri sirmām kapu priedēm  
Pāršalc tavas dzīves stāsts.  
Pāri darbam, sāpēm, ilgām,  
Baltu, vieglu smilšu klāsts.* (M.Svīre)  
Kad pa augusta ziedu taku mūžībā devusies **VALENTĪNAS METENES** dvēselīte, patiesa līdzjūtība **visiem piederīgajiem**.  
Marijanna Komarovska,  
Vizuļu ģimene

*Tuvs cilvēks neaiziet,  
Viņš tikai pārstāj līdzās būt,  
Viņš paliek dziļi, dziļi sirdī  
Par spēka avotu, kur mūžam spēku smelt.*  
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Jolantai un viņas ģimenei**, tuvu cilvēku **VALENTĪNU METENI** mūžībā pavadot.  
SIA "Leandris" kolektīvs

*Mēs klusi paliekam šai krastā,  
Vēji šalkos un mierinās mūs,  
Bet tava vieta, kas bija šai dzīvē,  
Vienmēr mūsu atmiņās būs.* (N.Dzirkāle)  
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Kristīnai Zelcai ar ģimēni, Valentīnu Meteni** mūžībā pavadot.  
Dienas aprūpes centra kolēģi

*Kā dziju kamols mūžs ir saritināts,  
Kur dzīpari visdažādākie mirdz,  
Ja spētu kāds tos atkal atšķetināt,  
Tad vidū būtu vecmāmuļas sirds.  
Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar **Lāsmu, VECMĀMIŅU** mūžības ceļā pavadot.  
Baltinavas vidusskolas  
60.izlaidums, audzinātāja*

*Pēdējie vakara vēji  
Nodzēsa dzīvības sveci.  
Apdzīsa liesma, kura vēl  
Varēja kvēlot un degt...*  
Skumju un atvadu brīdī mūsu klusa un patiesa līdzjūtība **sievai, bērniem, mazbērniem, visiem tuviniekiem, AIVARU BUŠU** negaidīti zaudējot.  
8.b un 11.b klasesbiedri un audzinātāja Marija Bleive



Mums pietrūkst vienas dzēves kāsī,

To tikai pašas dzēves jūt –  
Vēl vienai vajag kāsī būt.  
No sejas vējš dzen rūgtu lāsi –  
Mums pietrūkst vienas dzēves kāsī... (M.Zālīte)

Sēru svecēm degot, mūžības ceļā aizgājusi bijušās saimniecības "Balvi" ilggadējā iecirkņa priekšniece **PALMĪRA KRAVALE**. Izsakām patiesu līdzjūtību **meitai Antrai Netcelei ar ģimēni**.  
Biruta, Ludvigs, Marianna, Marija, Valentīna, Veronika, Tekla, Lidija, Voldemārs, Līvija, Terēzija, Aina St., Ārija Z.

*Viss satīts nu kamolā ciešā,  
Kur katrai dienai mezgls siets.  
Tā pavediens tinies no dienas dienā  
Līdz mūžības sliekšnis sniegts.*

**PALMĪRAS KRAVALES** dzīves kamolā tika tītas arī darbības Stacijas pamatskolā. Tās tika piepildītas ar mīlestību pret puķēm, ar prasmi tās audzēt un kopt. Daudz kas no paveiktā skolas apkārtnē priecē mūs vēl šodien. Lai viegla smiltis un ziediem klāts ceļš uz Mūžību. Patiesa līdzjūtība **meitas ģimenei un visiem tuviniekiem**.  
Bijušie kolēģi Stacijas pamatskolā

*Paldies tev, māt,  
Par tavām stiprām rokām,  
Par silto pagalvi, ko tu mums klāji,  
Par vārdiem mīļajiem, ar kuriem modināji.* (J.Osmanis)  
Skumju brīdī, kad kapu kalnā jāpavada **MĀMULĪTE**, esam kopā ar **Antru Netceļi**.  
P/A "SAN-TEX"

*Svētā klusumā, tālā un mūžīgā,  
Atmiņām atdota, viena svecīte  
dzīest...* (V.Kokle-Līvija)  
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Antrai Netcelei, MĀMIŅU, VECMĀMIŅU** mūžības ceļā.  
Aija, Aigars

*Tava mīļā māmuliņe  
Mūža miegu aizmīguši,  
Aplukuši silti vārdi,  
Neteiks labu padomiņu.*  
Mūsu vispatiesākā līdzjūtība **Antrai Netcelei, MĀMIŅU** mūžībā pavadot.  
Aija, Uldis

*Vēl gribējās pabūt šai vasarā,  
Saulē, ziedos un cilvēkos labos,  
Bet rīts ausa skumjās un asarās –  
Spēka pietrūka jaunai dienai.*  
Kad mūžības vārti atvērušies ilggadējai Benislavas etnogrāfiskā ansambļa dziedātājai **VALENTĪNAI METENEI**, sirsniņam un labestīgam cilvēkam, godinām viņas skaisto mūžu un skumstam kopā ar **Jolantu, viņas ģimēni un pārējiem tuviniekiem**.  
Benislavas etnogrāfiskā ansambļa dalībnieki un vadītāja

**Vaduguns**  
INĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS  
**IZDEVĒJS**  
**SIA "BALVU VADUGUNS"**  
Nodokļu maksātāju apliecības Nr.  
**LV43203002982**

**REDAKCIJAS ADRESE**  
TEĀTRA IELĀ 8  
BALVOS, LV-4501  
**NORĒĶINU KONTS**  
A.S.SEB BANKA  
Nr. LV21UNLA0024000467345,  
kods UNLALV2X  
Publicitāte materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.  
Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.

**REKLĀMA, SLUDINĀJUMI**  
D.Dimitrijeva  
T. **64507018**  
**26161959**

REDAKTORS **E.GABRANOVŠ** - T. 29360850  
ŽURNĀLISTI: **S.KARAVOIČIKA** - T. 26707934;  
**Z.LOGINA** - T. 29203754; **I.ZINKOVSKA** - T. 28319682;  
**M.SPRUDŽĀNE** - T. 27832538; **I.TUŠINSKA** - T. 27145837;  
**A.LOČMELIS** - T. 26665086.  
**GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA** - T. 25908200  
**ŠOFERIS A.KIRSANOVS** - T. 27870730  
Tālrunis-autoatbildētājs - **64520961**

e-pasts: [vaduguns@apollo.lv](mailto:vaduguns@apollo.lv)  
mājaslapa: [vaduguns.lv](http://vaduguns.lv)

**Datorsalikums-**  
**SIA "Balvu Vaduguns", R.KACĒNS**  
Iespēst SIA "Latgales Druka", Rēzeknē, Baznīcas 28  
**TIRĀŽA - 2445**